FAŠISMUS

100 OTÁZEK A ODPOVĚDÍ

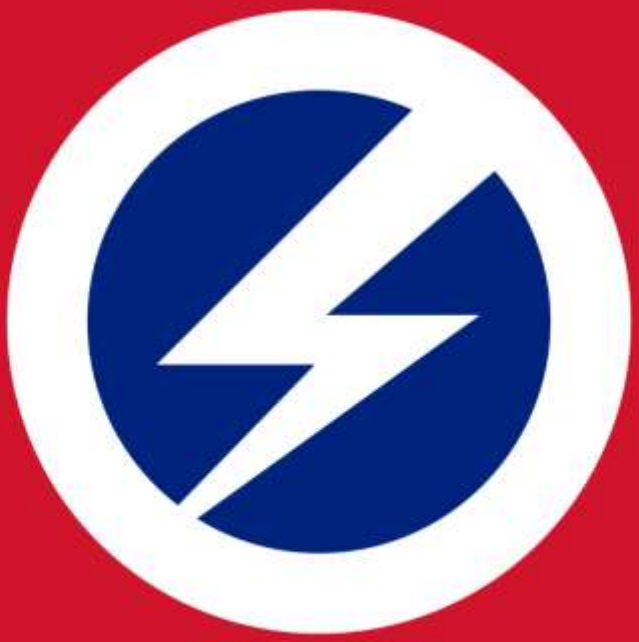

OSWALD MOSLEY

Oswald Mosley – Fašismus: 100 otázek a odpovědí

Vydavatel: B.U.F. Publications LTD.

PŘELOŽENO Z ANGLICKÉ REPRODUKCE OD IRONMARCH PUBLICATIONS A DOPLŇĚNO O SBÍRKU NĚKOLIKA PÍSEMNOSTÍ A PROJEVŮ OSWALDA MOSLEYHO, PŮVODNĚ VYŠLO V ROCE 1936, DOSTUPNÉ Z: https://archive.org/details/oswald-mosley-fascism-100-qs-and-10-points/

Překlady podstupují průběžnou revizí, není tedy zaručena absolutní správnost překladu - i v rovině pravopisné a formátové.

„Fašismus byl výbuchem proti nesnesitelným podmínkám, proti napravitelným křivdám, které starý svět nedokázal napravit. Bylo to hnutí za národní obrodu lidí, kteří se cítili ohroženi úpadkem do dekadence a smrti a byli odhodláni žít a žít naplno.“

Oswald Mosley

Obsah

Úděl Evropy 6

Filosofie fašismu 9

Směrem k fašistické Evropě 27

Vpřed ve fašismu 31

Výzva 37

100 otázek a odpovědí 44

Deset bodů fašismu 126

Úděl Evropy

Věřili jsme v sebe jako Angličany a Evropany, věřili jsme v naše evropské soukmenovce a věřili jsme v osud Evropy. Přátelé, to všechno tu je, to všechno na nás čeká. Samozřejmě, že se to může podařit. Záleží to na nás samotných. Říkáte: „Ale zase jsme rozptýlení jednotlivci. Všechno je proti nám: vlády, peníze, tisk, televize, všechny nové síly jsou použity proti nám.“ Říkáte, že všechny velké síly, všechny materiální síly světa jsou proti vám. A taky že jsou. Cítíte to zcela správně. A já je nepodceňuji. Ale nezoufám si. A vy byste neměli zoufat! Protože jste stejně jako já četli něco z historie. Víte něco o úspěších Evropanů. A jakkoli je tato hodina temná, není o nic temnější; není tak temná jako některé hodiny, které jste v evropských dějinách poznali.

Když všechno byla zbabělost, zrada a podraz. A kdy se saracénské hordy z daleké Evropy převalily přímo přes tento kontinent, a kdyby je nikdo nezastavil, přitáhly by i na naši Británii. A nestalo se to jen jednou, stalo se to vícekrát.

Malé skupiny lidí se spojily v předsevzetí, v absolutním odhodlání, zcela se odevzdaly a řekly: „Evropa bude žít!“ A stály pevně tváří v tvář ohrožení

Evropy, jejích hodnot, jejích civilizací, slávy jejích úspěchů, všech těchto věcí ve smrtelném nebezpečí. A stály pevně, postavili se tomu. Sjednotily se a stále více a více ji vedly ke svým standardům! A ty hordy byly odvrženy zpět, znovu a znovu a znovu! Naše Evropa žila v triumfu, protože vůle Evropy stále trvala!

Proti nám stojí jiné síly. Ne tyto konkrétní síly, ale moc peněz a moc tisku. To všechno je proti nám. A jak to můžete zastavit? Přátelé, aktem vůle - aktem evropské vůle. Přátelé, na tomto světě se ještě nikdy nepodařilo nic jiného než kolektivní akce jednotlivců, kteří se spojí ve víře a přesvědčení, ve vůli a předsevzetí, a pak uskuteční svou kolektivní akci, vytvoří k tomu strany a veřejná hnutí. A to je to, co musíme v moderním světě udělat. Porazit komunismus a vyburcovat tuto vůli Evropy k tomu, co je třeba udělat, protože je to vůle Evropy, vůle a jen vůle, která je potřebná - ve všem. Kdyby se evropské národy zítra rozhodly, že to udělají, mohly by se spojit, vytvořit evropskou vládu; mohly by dát svět do pořádku.

Co můžete udělat? My říkáme... Spojte se, pusťte se do toho, začněte pracovat, inspirujte další lidi, jako jste vy. A pokud se nám podaří spojit s námi dostatek lidí, jako jsme my, nejen v Británii, ale tak, jak se děje v jiných zemích s dalšími našimi přáteli a kamarády i v jiných

zemích Evropy, se tato síla postupně zvětšuje a nabírá na síle. Přátelé, dnes stejně jako v minulosti můžeme čelit temným silám, které jiným způsobem ohrožují náš evropský život, věčným světlem. Můžeme tyto síly shromáždit a nakonec můžeme zvítězit a můžeme triumfovat! Už se to stalo dříve a může se to stát znovu. Přátelé, je to nesmírná odpovědnost. Žijete v historické hodině, nezapomínejte na to, žijte vždy v tomto smyslu, prosím vás o to, dějin a osudu.

Filosofie fašismu

Naši odpůrci tvrdí, že fašismus nemá žádné historické pozadí ani filosofii, a mým úkolem je dnes odpoledne naznačit, že fašismus má hluboké kořeny v historii a byl podporován některými z nejlepších rozletů intelektuální spekulace. Jsem si samozřejmě vědom toho, že v rubrikách denního tisku se k našim aktivitám příliš filosofie nepřipojuje, a když jste si přečetli, že budu přednášet na téma „Filosofie fašismu“, pravděpodobně si mnozí z vás řekli: „Co má tenhle gauner společného s filosofií?“ Věřím však, že mi uvěříte, že tato velká zrcadla veřejného mínění neposkytují vždy zcela přesný odraz, a i když se dočtete jen o těch nejbouřlivějších momentech našeho pokroku, přesto existují i jiné momenty, které mají určitou myšlenkovou hloubku a konstruktivní pojetí. Zatím je do jisté míry pravda, že fašistická filosofie nenabyla příliš konkrétní a definitivní podoby, ale musíte si uvědomit, že fašistická víra existuje teprve něco málo přes deset let: je to výrůstek posledního desetiletí. Již nyní je však její filosofické pozadí schopno určité formulace, a to v mnohem kratším časovém úseku než odpovídající vývoj v kterékoli jiné velké politické víře v dějinách. Stejně jako samotné fašistické hnutí v několika velkých zemích postupovalo k moci fenomenální rychlostí, tak i

fašistická víra a filosofie jako trvalá koncepce, životní postoj, postupovala mnohem rychleji než filosofie starších náboženství. Vezměme si liberalismus: Mezi spisy takových mužů, jako byli Voltaire a Rousseau, a konečným zformováním liberální víry v rukou anglických státníků na konci osmnáctého a na počátku devatenáctého století uplynula velmi dlouhá doba.

Ve skutečnosti se tato velká politická hnutí a psychologické převraty jen velmi pomalu krystalizují v určitý myšlenkový i akční systém a v případě fašismu je pravděpodobně poněkud předčasné očekávat, že by po deseti letech nabyl konkrétní vykrystalizované podoby. Přesto se domnívám, že fašistickou filosofii lze vyjádřit srozumitelně, a přestože představuje zcela nový příspěvek k myšlení této doby, lze ještě ukázat, že svůj původ i historickou oporu čerpá z ustáleného myšlení minulosti.

V první řadě se domnívám, že většina filosofií jednání je odvozena ze syntézy kulturních konfliktů v předchozím období. Tam, kde ve věku kultury, myšlení a abstraktních spekulací naleznete dvě velké kultury v ostré antitezi, naleznete v následujícím věku jednání obvykle určitou praktickou syntézu mezi těmito dvěma ostrými antitezemi, která vede k praktickému vyznání

jednání. Může se vám zdát, že toto pojetí do jisté míry naznačuje spenglerovský přístup; a je zcela pravdou, že tento velký německý filosof pravděpodobně udělal pro vykreslení širokého pozadí fašistického myšlení více než kdokoli jiný. Je to však velmi široké pozadí. Je to velké pozadí světových dějin, z něhož se vynořuje fašistická sugesce. O moc víc toho není. A možná mu brání v tom, aby se k tématu přiblížil, jeho vrozený pesimismus, který, jak bych vám skromně naznačil, zase pramení z jeho naprosté neznalosti moderní vědy a mechanického vývoje.

Pokud se na to podíváte Spenglerovými brýlemi, dojdete k závěru, že jste krajně pesimističtí, protože zastírají faktor, který poprvé vkládá do rukou člověka schopnost zcela odstranit problém chudoby. A domnívám se, že právě nepochopení tohoto nesmírného nového faktoru vede našeho německého filosofa k pesimistickému závěru. To však v žádném případě neznehodnocuje jeho obrovský přínos světovému myšlení.

Jistě správně usoudíte, že můj návrh na spojení zdánlivě protikladných kultur, které v následujícím věku děje vede k vytvoření filosofického dítěte doby, jež se projevuje v ději, má určitý původ ve Spenglerově

myšlení. Myslím však, že vám mohu ukázat, jak se tato teze ve skutečné praxi osvědčuje v případě fašismu. Chtěl bych vám naznačit, že v minulém století vznikl hlavní intelektuální boj v důsledku obrovského vlivu Nietzscheho myšlení na dva tisíce let starou křesťanskou civilizaci. Tento dopad se realizoval jen velmi pomalu. Jeho plné důsledky se projevují teprve dnes. Ale obraťte se v moderním myšlení, kam chcete, a najdete výsledky tohoto kolosálního boje o ovládnutí mysli a ducha člověka. Existovalo náboženství, které, pokud jde o Západ, po mnoho staletí široce ovládalo lidské myšlení. A najednou bylo toto náboženství a toto myšlení poprvé účinně zpochybněno a jeho základy byly přinejmenším pro tuto chvíli otřeseny. Bylo odsouzeno se zuřivou energií a s mimořádnou genialitou - zásadně odsouzeno.

Nebudu - jak uvidíte později - sám vystupovat proti křesťanství, protože se vám chystám ukázat, jak se domnívám, že Nietzscheho a křesťanské učení jsou schopny syntézy. Na tomto místě je však nutné, abych prozkoumal podstatné rozdíly v těchto dvou vyznáních a zjistil, kde se rozdíly nahromadily a kde se objevují podobnosti. Nietzsche zpochybnil, jak jistě víte, celé základy křesťanského myšlení. V podstatě řekl: Je to náboženství otroka a slabocha. Je to víra lidí, kteří utíkají

před životem, kteří se nechtějí postavit realitě, kteří hledají spásu v nějakém zasněném posmrtném životě - spásu, na kterou nemají dost vitality ani mužnosti, aby se jí chopili zde na zemi. Pochází z ducha slabosti a odevzdanosti. Odsoudil ji velkou frází, pokud si dobře vzpomínám, jako „náboženství, které spoutalo a ochromilo lidstvo“.

A místo této víry vytvořil představu nadčlověka, člověka, který čelí obtížím, nebezpečí, jde vpřed napříč materiálními věcmi a obtížemi prostředí, aby dosáhl, zvítězil a vytvořil zde na zemi svůj vlastní svět. Byla to výzva celému základu nejen myšlení, ale i života. A otřásla v základech myšlením světa. Těm, kdo se tehdy tímto sporem vážně zabývali, se muselo zdát, že jedno z těchto vyznání musí zvítězit a jedno z nich musí zemřít; že jakákoli kombinace, jakákoli syntéza těchto protichůdných nauk je zcela vyloučena.

Domnívám se, jak se to často stává v každodenním životě, že víry, které se zdají být tak odlišné, jsou ve skutečnosti při bližším zkoumání schopny určitého smíření a dokonce určité syntézy; a myslím, že vám mohu ukázat, že v dnešním fašistickém učení skutečně najdete úplnou svatbu velkých charakteristik obou vyznání. Na jedné straně nacházíte ve fašismu, převzatém z

křesťanství, převzatém přímo z křesťanské koncepce, nesmírnou vizi služby, sebezapření, sebeobětování ve věci druhých, ve věci světa, ve věci své země; nejde ani tak o odstranění jednotlivce, jako o splynutí jednotlivce s něčím mnohem větším, než je on sám; a máte tu tuto základní doktrínu fašismu - službu, sebeobětování tomu, co fašista musí chápat jako největší věc a největší impuls na světě. Na druhé straně nacházíte z Nietzscheho myšlení převzatou mužnost, výzvu všem existujícím věcem, které brání pochodu lidstva, absolutní odříkání doktríny kapitulace; pevnou schopnost potýkat se se všemi překážkami a překonávat je. Máte tu vlastně vytvoření doktríny mužů energických a svépomocných, která je dalším význačným rysem fašismu.

Proto se v praktickém krédu dnešního fašismu projevuje určitá svatba těchto dvou velkých doktrín. A to se vlastně projevuje v celém našem postoji k životu. Můžeme to dovést až do nejmenších detailů obecné existence. Od nejširšího a nejabstraktnějšího pojetí se můžeme dostat až k nejpodrobnějším věcem každodenního života. Od všech našich lidí požadujeme nadřazenou koncepci veřejné služby, ale zároveň jim na oplátku přiznáváme a věříme, že ve fašistickém pojetí by měl stát přiznávat, absolutní svobodu. Ve svém veřejném

životě se člověk musí chovat jako řádný člen státu, v každém svém jednání musí odpovídat blahu národa. Na druhé straně dostává od státu na oplátku naprostou svobodu žít a rozvíjet se jako jednotlivec. A v naší morálce - a myslím, že možná mohu tvrdit, že je to jediná veřejná morálka, v níž se soukromá praxe zcela shoduje s veřejným projevem - je v naší morálce jediným testem jakékoli morální otázky to, zda nějakým způsobem brání nebo ničí moc jednotlivce sloužit státu. Musí si zodpovědět otázky: „Poškozuje tento čin národ? Poškozuje ostatní příslušníky národa? Poškozuje to mou vlastní schopnost sloužit národu?“ A pokud je mu odpověď na všechny tyto otázky jasná, má jednotlivec absolutní svobodu dělat, co chce; a to mu poskytuje zdaleka největší míru svobody pod státem, jakou kdy jednotlivci poskytl jakýkoli státní systém nebo jakákoli náboženská autorita.

Nejblíže k tomuto morálnímu testu měl pravděpodobně přístup řecké civilizace, která ovšem v organizaci měla pojetí státu, jež nebylo o mnoho podřadnější než dnešní fašistické pojetí.

Tento postoj, toto filosofické zázemí ukládá fašistovi určitá velmi jasná pravidla společenského chování, která se rovnají detailnímu zpochybnění stávajícího řádu věcí,

ačkoli se nebudeme zabývat těmito detaily, pouze ukážeme, že tyto obecné zásady lze redukovat na detaily. Například považujeme za směšný systém, v němž může být pokutován člověk, který byť jen riskuje újmu na zdraví tím, že se napije skleničky po hodině, kdy je to legální, ale který se ve své veřejné funkci většího či menšího veřejného činitele může zcela beztrestně dopustit jednání, jež může ohrozit celou strukturu státu. Pokud riskuje sebemenší újmu, je proti němu mobilizována veškerá síla zákona; ve své veřejné funkci však může ohrozit celý život národa: může ohrozit samotné pilíře státu.

Fašistickou zásadou je soukromá svoboda a veřejná služba. To nám ukládá v našem veřejném životě a v našem postoji k ostatním lidem určitou kázeň a jistou zdrženlivost; ale pouze v našem veřejném životě; a já bych opravdu velmi důrazně tvrdil, že jedinou cestou k soukromé svobodě je veřejná organizace, která vnese určitý řád do hospodářského chaosu, který dnes ve světě existuje, a že takovou veřejnou organizaci lze zajistit pouze metodami autority a kázně, které jsou fašismu vlastní.

Vrátíme-li se však k filosofické stránce, zjistíme, že fašistovi jeho filosofie přirozeně vnucuje určitou životní

kázeň, spořádaný atletický přístup, jak bych to nazval, a smysl pro důvěru ve vedení, víru v autoritu, které jsou jiným hnutím cizí. A zde se okamžitě dostáváme do střetu se základními principy socialismu a liberalismu. Socialismus se samozřejmě od liberalismu ostře liší v pojetí ekonomické organizace; ale myslím, že ve filosofii se najde jen málo socialistů nebo liberálů, kteří by nesouhlasili s tím, že mají skutečně společný původ, pokud se vrátíme dostatečně daleko do Voltairova a Rousseauova životního postoje; a především u toho druhého. Mohu vám nyní naznačit základní rozdíl, který zde vzniká mezi liberalismem a socialismem na jedné straně a fašismem na straně druhé? Rousseau se podle našeho názoru buď dopustil velkého omylu, nebo byl hodně nepochopen. Rousseau řekl rovnost. Odpovídáme: Myslíte-li rovnost příležitostí, pak ano, myslíte-li rovnost lidí, pak ne. To je absurdita. Osobně se domnívám, že pokud je Rousseau správně čten, měl na mysli rovnost příležitostí, že hlavní Rousseauův útok směřoval - a směřoval správně - proti dekadentnímu systému, v němž žil. V podstatě řekl: „Je absurdní, že tato zahálčivá, dekadentní francouzská šlechta“ (jakou v té době nepochybně byla) „si nárokuje privilegia, která dusí život národa. Rovnost příležitostí je zásadní věc. Ať vládnou ti,

kdo jsou k tomu způsobilí. Ať nevládne nikdo, kdo se k vládnutí pasoval jen proto, že se k němu osvědčil jeho dědeček.“ Byla to vzpoura proti privilegiím, potvrzení toho, že člověk s talentem a schopnostmi by měl být tím, kdo řídí záležitosti velkého národa. Tohoto učení se však jeho pozdější žáci chytili ve smyslu rovnosti lidí, že všichni lidé jsou si rovni.

Z této konstrukce vyplývá celý omyl, jak jej vidíme. Je to zjevná a jasná absurdita. Jeden člověk se svou myslí a tělesnou stavbou nesmírně liší od druhého. Nejde o morální nebo duchovní rovnost, jak často říkají socialisté. To je něco úplně jiného. Morálně a duchovně může být člověk, který zametá podlahu ve velkém podniku, nesmírně nadřazen řediteli tohoto podniku. Otázkou však je, který člověk se hodí k výkonu té které práce. Jaká je ta správná funkce, kterou má vykonávat? Někteří lidé jsou dobří v jedné věci a jiní v jiné. Jistěže z fašismu zcela vylučujeme pojetí společenské třídy, protože to spočívá na náhodě dědičnosti; ale říkáme, že někteří lidé jsou od přírody uzpůsobeni k tomu, aby dělali určité věci, a jiní ne. A jakmile přijmete tento základ myšlení, zpochybníte celou koncepci demokracie.

Zpochybňujete přesvědčení, že každou otázku na světě, jakkoli složitou, může vyřešit kdokoli, jakkoli

nezkušený; a skutečně, když se na to podíváme z tohoto pohledu, je absurdní, že technika ve státní správě nebo v čemkoli jiném mohou poučit lidé, kteří se danému tématu věnují asi pět minut v roce. Kdybych přišel do strojírenské dílny, pozoroval technika, jak dělá svou práci, a pak mu začal radit, jak ji má dělat, řekl by mi - a právem -, že jsem arogantní blbec. Stejně tak se nám zdá absurdní představa, že člověk, který si vůbec neprostudoval problémy země, odloží na pult svůj hrnek piva, dojde k volební místnosti a bude dávat podrobné pokyny, jak má být jeho země v příštích čtyřech letech řízena. „Všichni lidé jsou si rovni a všichni lidé jsou stejně kvalifikovaní k tomu, aby vyjádřili svůj názor na jakoukoli věc, i pokud je to věc tak složitá, jako je vláda země.“ Takto interpretuje sociální demokracie Rousseauovy spisy a toto pojetí je zjevně absurdní. Je však filosofickým základem celého demokratického systému. Proto zpochybňujeme tuto základní koncepci, podle níž jsou si všichni lidé rovni v rozhodování o všech problémech. Přijímáme a vytváříme vlastní rovnost příležitostí a stavíme se - a musíme se stavět - proti koncepci privilegované dědičnosti.

Když se člověk osvědčí, může se dostat na nejvyšší místa v zemi, a tak musí být koncipován celý náš

vzdělávací systém. Ale nesmí být na vrcholu jen proto, že tam před ním byl jeho otec nebo dědeček. A tak na jedné straně zpochybňujeme privilegia pravice a na druhé straně zpochybňujeme absurdní doktrínu levice, že všichni lidé jsou si díky daru přírody rovni. Nyní můžete říci, a řekněme, že možná s jistou dávkou pravdy, že tyto doktríny jsme slyšeli již dříve, že to byl základ bonapartismu, nebo, abychom se vrátili ještě dále k jeho původu, byl to základ césarismu.

Je samozřejmě pravda, že fašismus má historický vztah k césarismu, ale moderní svět se od forem a podmínek antického světa zásadně liší. Moderní organizace je příliš rozsáhlá a složitá na to, aby mohla spočívat pouze na jedinci, byť by byl jakkoli nadaný. Moderní césarismus, stejně jako všechno moderní, je kolektivní. Vůli a talent jednotlivce samotného nahrazuje vůle a schopnosti disciplinovaných tisíců lidí, kteří tvoří fašistické hnutí. Každá černá košile je individuální buňkou kolektivního césarismu. Organizovaná vůle oddaných mas, podřízená dobrovolné disciplíně a inspirovaná vášnivým ideálem národního přežití, nahrazuje vůli k moci a vyššímu řádu individuálního nadčlověka. Nicméně tento kolektivní césarismus, vyzbrojený zbraněmi moderní vědy, stojí ve stejném

historickém vztahu jako antický césarismus k reakci na jedné straně a k anarchii na straně druhé. Césarismus stál proti spartakovcům na jedné straně a patricijskému senátu na straně druhé. Tento postoj je starý jako dějiny posledních dvou tisíc let. Tehdy jim však chyběly možnosti konstruktivních úspěchů, které jsou přítomny dnes, a jediné poučení, které můžeme z předchozích dokladů této doktríny vyvodit, je prostě toto: kdykoli se svět pod vlivem Spartaka řítil k naprostému kolapsu a chaosu, vždy to byli ti, které Spengler nazval „velcí muži“, kdo svět z nastalého chaosu vytáhli a dali lidstvu velmi často staletí klidu a pořádku v novém systému a nové stabilitě. A to se podařilo, a podařilo se to i moderním fašistickým hnutím, uznáním určitých základních faktů politiky a filosofie. Opět tu máte určitou svatbu dvou zdánlivě protichůdných doktrín. Často jsme obviňováni, že něco přebíráme od pravice a něco od levice. Nuže, je velmi rozumné vypůjčovat si od jiných vyznání; zavrhnout to, co je špatné, a ponechat si to, co je dobré; a přímo se oprostíte od starého parlamentního myšlení, samozřejmě vidíte moudrost každého takového postupu. A fašismus si samozřejmě bere něco z pravice a něco z levice a k tomu přidává nové skutečnosti odpovídající moderní době.

V této nové syntéze fašismu, která se blíží spíše naší bezprostřední situaci, zjišťujeme, že přebíráme velký princip stability podpořený autoritou, řádem, disciplínou, který byl atributem pravice, a spojujeme jej s principem pokroku, dynamické změny, který přebíráme od levice. Konzervatismus - abychom ho nazvali jménem, pod nímž je v této zemi známý - věří ve stabilitu a podporuje ji svou vírou v řád; ale konzervatismus v moderním světě vždy selhával v tom, že nebyl schopen pochopit, že stability lze dosáhnout pouze prostřednictvím pokroku: že nečinný odpor ke změnám urychluje revoluční situaci, které se konzervatismus nejvíce obává. Na druhé straně levice si díky svému rousseauovskému komplexu vždy nedokázala uvědomit, že jedinou cestou k pokroku je přijetí exekutivních nástrojů, které jediné umožňují změnu.

Proto jsme dospěli k tomuto závěru: stabilitu můžete mít pouze tehdy, když jste připraveni provádět řádné změny, protože abyste zůstali stabilní, musíte se přizpůsobit novým skutečnostem nové doby. Na druhé straně můžete mít pokrok, který si přeje levice, pouze tehdy, když si osvojíte výkonné nástroje pokroku, totiž autoritu, disciplínu a loajalitu, které byly vždy považovány za vlastní pouze pravici. Spojením těchto

dvou principů dosáhneme základu fašistické víry a fašistické organizace.

Opět řeknete: „To je opět césarismus nebo bonapartismus. Přestalo jít o čistě individuální vedení. Mašinérie, s níž máme co do činění, je příliš velká na to, aby ji zvládl jediný člověk sám. Stalo se tedy kolektivním césarismem - vedením organizované a disciplinované masy, kterou v dobrovolné disciplíně spojují ideály národní a světové obnovy, jež ji vášnivě inspirují. Základní principy však zůstávají stejné, a proto i když vaše fašistické hnutí může splnit účel, který césarismus splnil dříve, může vnést řád do chaosu, který vyvolal konflikt mezi Spartakem a reakcí, může na několik let nebo století přinést světu velký mír, přesto v sobě nese vlastní rozklad a ve skutečnosti nedosahuje toho, co považujeme za nezbytné.“

Domnívám se, že odpověď na tuto námitku, která je jedinou skutečně platnou, je, že vždy předtím chyběl faktor moderní vědy. Nyní máte zcela nový faktor. Pokud se vám podaří zavést do vašeho vládního systému novou efektivitu - a každý uznává, že taková hnutí, když se dostanou k moci, jsou přinejmenším efektivní: pokud se vám podaří přinést do vlády byť jen na několik let výkonnou moc a efektivitu, která věci dotáhne do konce,

můžete uvolnit - a také uvolníte - uvězněného génia vědy, aby plnil úkol, který má v moderním světě plnit. Ať už jsou naše rozdílné názory na uspořádání státu a ekonomiky jakékoliv, myslím, že se všichni musíme shodnout na tom, že by bylo možné rozumnou organizací světa, s výrobní silou moderní vědy a průmyslu, jednou provždy vyřešit problém chudoby a jednou provždy odstranit ze světa chudobu a nejhorší atributy nemocí a utrpení. Pokud je tedy možné mít efektivní formu vlády, máte pro takový systém poprvé v historii k dispozici nástroj, který by mohl navždy změnit tvář Země. Jakmile bude učiněno to podstatné, jakmile se uvolní moderní věda a technika a splní svůj úkol, jakmile změníte svůj politický a filosofický systém z přechodného a politického na trvalý a technický základ, nebude již zapotřebí politiky a sporů, které dnes rozptylují svět. Problém chudoby bude vyřešen, hlavní problémy budou zažehnány tak, jak mohou být a jak všichni vědí, že mohou být, bude-li moderní věda správně mobilizována. Pak bude lidstvo osvobozeno pro věci, na kterých v životě skutečně záleží.

Ačkoli je tedy možná pravda, že některé z těchto jevů ve věčném opakování dějin se ve světě vyskytovaly již dříve, a to s velkým přínosem pro lidstvo, nikdy předtím

neměla velká výkonná hnutí takovou možnost dokončit svůj úkol, jakou jim nyní dává moderní věda a vynálezy.

Ve chvíli velké světové krize, která se nakonec nevyhnutelně prohloubí, se z historického pozadí vynořuje hnutí, které si nese určité tradiční atributy pocházející z velmi slavné minulosti, ale čelí dnešním skutečnostem vyzbrojeno nástroji, které lidstvu poskytla pouze tato doba. Díky této nové a podivuhodné shodě nástrojů a událostí lze překonat problémy tohoto věku a zajistit budoucnost v postupné stabilitě. Je možné, že se jedná o poslední velkou světovou vlnu nesmrtelného, věčně se opakujícího césarovského hnutí; s pomocí vědy a s inspirací moderního rozumu však tato vlna vynese lidstvo na vzdálenější břeh.

Pak konečně „césarismus“, nejmocnější emanace lidského ducha ve vysokém úsilí o trvalý úspěch, splní své světové poslání, odčiní svou oběť v boji věků a naplní svůj historický osud. Lidstvo osvobozené od bídy a od mnoha hrůz a útrap nemocí, aby se mohlo těšit ze světa znovuzrozeného díky vědě, bude ještě potřebovat fašistické hnutí přetvořené k cíli nového a ušlechtilejšího uspořádání lidstva; ale už nebudete potřebovat podivné a znepokojivé muže, kteří ve dnech bojů a nebezpečí a v

nocích temnoty a práce ukovali ocelový nástroj, jímž svět přejde k vyšším věcem.

Směrem k fašistické Evropě

Názory na příčiny rozdělení Evropy a obnovení mocenské rovnováhy se mohou lišit, ale sotva může vzniknout spor o to, že se znovu objevila situace a systém, které vždy přinášely válku. Právě řešení takto znovuobnoveného problému je předmětem tohoto článku a při hledání tohoto řešení se musíme vrátit k základní koncepci evropské jednoty, která oživila válečnou generaci v roce 1918 a byla zmařena zvrácením Společnosti národů k přesně opačnému účelu, než jakému měla sloužit. Toto zkoumání proto začíná zkoumáním faktorů, které rozdělují jednotlivé národy, a zejména faktorů, které brání mírovým a přátelským vztahům mezi Velkou Británií a ostatními velkými národy.

Poté, co jsme stanovili konkrétní možnosti přátelství mezi Velkou Británií a ostatními národy, přejdeme k obecné myšlence evropské unie postavené na pevných základech spravedlnosti a ekonomické reality. Sled myšlenek bude přirozeně sledovat příběh předchozí katastrofy a bude se snažit v každé fázi ukázat, jak lze předchozí fatalitu v budoucím systému odstranit. Proto budeme při postupu budování prvního systému evropské unie přirozeně začínat Německem.

Jediná politika, která může logicky způsobit další výbuch na západních hranicích Německa, je odmítnutí expanze; nejen na jeho východních hranicích, ale i v jeho omezených, i když nezbytných a přirozených koloniálních ambicích. Přitom finančně-demokratická politika nemůže být k podpoře této exploze navržena dokonaleji než dvojí politika odepření koloniálního odbytiště Německu a jeho omezení na východě hrozivým demokraticko-sovětským spojenectvím.

Řešení, které je zde navrhováno, však není rozdělení Ruska, a to nejen proto, že je prvořadým zájmem Evropy a měl by být prvořadým cílem britské politiky udržet mír, ale také proto, že řešení evropských problémů z hlediska hospodářského i politického je možné v již naznačeném směru bez jakýchkoli útočných akcí proti Rusku. Mým záměrem je zde spíše navrhnout, aby se Rusko staralo o své záležitosti a nechalo Evropu a západní civilizaci, aby si své záležitosti spravovaly samy. Nevyhledáváme válku a rozpory s žádným národem, ale Rusku říkáme: „Ruce pryč od Evropy a zpátky na Východ, kam patříš!“

Zatímco tedy fašistická Evropa touží pouze po míru, může dát kolektivní bezpečnosti realitu novým kolektivním duchem tváří v tvář společné hrozbě pro Evropu a Britské impérium, kterou je neustálá intrika

sovětské moci, jež se snaží vyjednáváním a férovými řečmi získat čas na zničení západní civilizace jednoduchým procesem, kdy nejprve rozdělí vyspělé evropské národy a pak je postaví proti sobě v hádkách, které nemají ani materiální, ani duchovní význam pro realitu.

Systém finanční demokracie se rozpadá a hroutí po celém světě a zasažené a zmatené národy hledají alternativu, která by představovala naději na mír a bezpečí. Alternativa moderního hnutí se s drsným realismem žuly tyčí nad zmatkem současné politiky nejen jako skála, na níž může lidstvo znovu stavět, ale i jako koncepce prozářená nejvyšším ideálem národního a světového společenství, který dosud oživoval duši člověka. Realismus nového kréda staví na základním faktu hospodářského vyrovnání a spravedlnosti pro jednotlivé národy, bez nichž je vše ostatní marné. Uznává, že evropské vedení musí spočívat na velmocích a že z materiálního hlediska může blok čtyř velmocí fašistických národů zaručit nejen mír v Evropě, ale i mír ve světě, jakmile se jejich politika sjednotí v cílech, které lze syntetizovat. Samotný materialismus však nestačí a na základním faktu vytvořeného zájmového společenství staví univerzalismus fašismu a nacionálního socialismu

majestátní stavbu nové světové ideje, která ovládá mysl a ducha člověka s ohnivou silou nového náboženství.

Starý svět se nemísí: tak mír lidstva ve všech zemích doprovází odchod starého světa a Británie se silou materiální moci a potenciálem morálního vedení stává konečnou arénou boje mezi starým a novým, v níž se rozhodne o osudu bílé civilizace. Velká je odpovědnost, kterou nám ukládá vysoký osud. Nebojujeme jen za záchranu země, kterou milujeme; bojujeme také za mír lidstva.

Vpřed ve fašismu

Fašistická propaganda se stala nedílnou součástí našeho národního života. Dva roky práce a obětí přinesly jako odměnu uznání tohoto hnutí lidem jako vlastenecké, revoluční a neodmyslitelně britské síly.

Britskému dělníkovi bylo konečně umožněno ztotožnit svou přirozenou lásku k vlasti se spravedlivou a nezbytnou touhou po zásadním zlepšení svých podmínek.

Imperialistovi, který dříve vůbec nepřemýšlel o bídě a nouzi, jež tísní miliony jeho vlastních lidí, bylo umožněno pochopit, že pro nezaměstnanost a chudobu nemůže být v tomto moderním vědeckém věku žádná omluva ani polehčující okolnost.

Třetí rok života našeho hnutí přinesl nebývalá vítězství v oblasti propagandy; jeho největším úspěchem však bylo vytvoření vědecké a důkladně spolehlivé organizace, bez níž žádná propaganda nemůže přinést výsledky trvalé hodnoty.

Organická struktura hnutí jako celku nyní zahrnuje téměř 500 okresních formací, které se nyní organizují podle parlamentních oblastí a které jsou vzájemně propojeny a sjednoceny organizací, jež se opírá o činnost

černých košil. Vybudování této zcela důvěryhodné mašinérie je vskutku o to pozoruhodnější, že nepohltila tolik energie hnutí, aby to narušilo propagandu. Naopak, nesmírně přispěla k úspěchu dvou největších propagandistických operací v moderních britských dějinách. Dnes již proslulá kampaň „Mind Britain's Business“ vzbudila odpor lidu proti nesmyslné válce v míře, která je den ode dne plněji oceňována, neboť politici ustupují od fantaskního a bombastického postoje, který zaujali, když, aniž by si byli vědomi naší propagandistické síly, poprvé uvažovali o použití vojenské a námořní síly ve sporu, který se nás nemůže týkat.

Druhá velká operace se zapíše do paměti pod heslem „Fašismus příště“. Během nedávné volební kampaně pořádalo naše hnutí tak početné schůze, jaké nedokázala zorganizovat žádná ze starých stran. Naše schůze byly zpravidla plné do posledního místa, jejich schůze byly často téměř prázdné. Naše schůze byly téměř bez výjimky klidné a spořádané; jejich schůze se velmi často vyznačovaly scénami chuligánství a násilí, které by si žádný fašistický mítink nedovolil. V každém případě jsme si zachovali svobodu slova; oni se ji snažili popřít a sami o ni přišli.

Na našich schůzích se uprostřed volebního boje přihlásilo velké množství nováčků. Že nás vyslechnou se zájmem, jsme věřili; že nás neumlčí orientální podlidé, které jsme znali; ale že masy lidí vstoupí do našich řad právě v době, kdy jsme odmítli nominovat kandidáty, je nejvyšší poctou, jakou lze vzdát moudrosti zdržení se volebního klání do té doby, než budeme moci zaútočit na nepřítele vysoce technickou mašinérií, která je nezbytná, po celé délce jeho rozbité a rozdělené fronty.

Na sklonku roku 1935 tak můžeme uvažovat o stejném úspěchu v propagandě i organizaci. Nemůžeme-li být nikdy šťastni, dokud náš úkol nebude dokončen, můžeme být všichni hrdí na každou hodinu práce, kterou jsme vykonali, na každou malou oběť, kterou jsme přinesli pro věc, jež má zachránit náš národ sjednocením všeho ušlechtilého v nacionalismu se vším užitečným v socialismu.

Při zpětném pohledu je navíc třeba uznat, že náš odpor proti židovskému útoku byl stejně vítězný jako potřebný. Protože Židé nechtěli trpět britské hnutí, které by pracovalo, myslelo a cítilo pouze pro Británii, protože by nás uvrhli do katastrofálního sporu s velkým národem, jehož Vůdce zachránil Evropu před komunismem, ocitli se vrženi zpět do stále klesající

defenzívy, protože v Británii vyvolali antisemitské nálady, za které si mohou sami. Můžeme hrdě uvažovat o tom, že kdyby naše hnutí nemělo odvahu postavit se hrozbě židovských mezinárodních financí a židovského bolševismu, nejenže by neospravedlnilo důvěru lidí: vyhnulo by se rozhodující zkoušce, z jejíhož ohně vyšlo jako věc z kalené oceli.

Z takových zkoušek se radujeme, protože jen ony mohou zajistit, že naše členstvo bude pevné, věrné a ochotné se obětovat, aby skvěle projevilo tu vysokou lidskou vlastnost, kterou fašistický boj vyvolává, „sílu vydržet“.

V nadcházejícím roce je třeba zdvojnásobit veškeré úsilí a překonat každý rekord úspěchu. Nyní jsme se zavázali k boji v příštích volbách; a tento závazek bude naplněn nesmírnou prací, kterou bude vytvoření v několika stovkách volebních obvodů volebních organizací, jež budou převyšovat organizace starých stran. Úkol je to těžký; ale naše aktivní členstvo značně převyšuje členství kterékoli ze starých stran.

Třítýdenní turné, které skončilo těsně před Vánocemi, ukázalo personální obsazení i ducha, kterému se v Británii žádná jiná síla nevyrovná. Každý večer a

mnohdy i odpoledne se důstojníci z jednotlivých okrsků scházeli na oblastních konferencích. Byli důstojnými představiteli charakteristického britského mužstva, které ve svých lokalitách vedou. Také důstojnice reprezentovaly stále rostoucí sílu našeho hnutí pravého britského ženství. Místní organizační a politické problémy byly zkoumány s pozorností věnovanou detailům, která byla nemožná na stručných, vágních a žertovných výročních konferencích starých stran. Celostátní plány na nadcházející rok byly plně a upřímně projednány a po celé délce a šířce země byly přijaty s povzbudivým všeobecným nadšením. Především se však i při současném velkém růstu hnutí udržoval onen úzký osobní kontakt a vztah, který tak živě charakterizoval první dny fašistického bratrství.

Před námi je nový rok fašistické síly. Hnutí, které se odvážně vysmálo soustředěné síle židovských mezinárodních financí a propagandistickým prostředkům, jimiž disponuje; hnutí, které úspěšně vzdorovalo „moci, Rudé frontě a masovým řadám reakce“, se již nemůže spokojit s defenzivou. Poté, co jsme překonali mocné překážky, které nám byly postaveny do cesty, musíme nyní pracovat na svém vlastním vítězství.

Rozsah a rychlost tohoto vítězství musí záviset na neúnavném a cílevědomém úsilí každého člena.

Výzva

Toto výstižné slovo vystihuje osobnost Oswalda Mosleyho. Po celé váhavé desetiletí „dvacátých let“, v současnosti samolibých „třicátých let“, symbolizoval tento bývalý letec výzvu své generace všem uznávaným hodnotám senescentní civilizace.

Politický život Oswalda Mosleyho byl jednou důslednou výzvou. Vyzval teror v Irsku v koaličním parlamentu poválečných spekulantů. Vyzýval nadvládu bank v letech, kdy byl zlatý standard stále ještě článkem víry vůdců labouristů.

Jako socialistický ministr zpochybňoval nedostatek odvahy a nedostatek vůdcovství v socialistické straně - nedostatky, které nevyhnutelně vedly ke katastrofě v roce 1931.

Zhroucení celé politiky, k níž směřovalo půlstoletí úsilí dělnické třídy, během jediného mizerného týdne přesvědčilo Mosleyho o naprosté nedostatečnosti sociálnědemokratické metodologie pro řešení problémů moderního světa. Kapitulace dělnického hnutí v okamžiku kapitalistické krize, kterou předvídal Marx a kterou prorokovaly tisíce dělnických tribun, pro něj byla

stejně směšná, jako kdyby Armáda spásy „vzala nohy na ramena v den posledního soudu“.

Tak jako se Mussolini, jediný italský socialista, jehož si Lenin vážil, odvrátil od marxismu a hledal výraz latinské duše v disciplinovaném národním hnutí italského národa, tak Mosley nyní hledal v sobě a mezi neznámými vojáky na polích a v továrnách Británie inspiraci, která by lidi pozvedla z blátivé samolibosti vulgárního materialismu k oněm prométheovským výšinám, odkud může člověk spatřit ocelově bílý úsvit revoluční budoucnosti.

Na podzim roku 1932 vznikla Britská unie fašistů, v jejímž čele stál Oswald Mosley. Byla to výzva všem nejmocnějším silám zavedeného řádu v Británii. Mosley zpochybnil systém finančního kapitalismu, díky němuž velké banky a pojišťovny pevně ovládly celý hospodářský život Velké Británie.

Zpochybnil expertní dogma - přijímané všemi stranami „staré bandy“ - podle něhož byla struktura mezinárodního kapitalismu považována za důležitější než individuální a kolektivní blaho britských pracujících.

Zpochybnil zkorumpované fungování takzvaného demokratického systému, kdy stranické stroje s

kolosálními peněžními zdroji umožňovaly ustavit „režimy stranické mašinérie“ zcela nereprezentující žádný z integrálních sociálních prvků v zemi.

Zpochybnil takzvaný „svobodný tisk“ ovládaný milionářskými firemními propagátory, kteří byli sami podřízeni velkým finančním a reklamním zájmům, na nichž závisely jejich příjmy. Dokonce se odvážil zpochybnit skrytý, ale všudypřítomný vliv židovstva na život společnosti.

Na Mosleyho výzvu odpověděla bouře urážek a hysterického překrucování, jakou v této zemi dosud nikdo a žádné hnutí nevyvolalo. Samotná síla odporu, divokost a vytrvalost nadávek, zloba a zlovolnost překrucování svědčily o tom, jak moc Mosleyho výzva zasáhla základy.

Během několika měsíců od počátku vývoje fašistického hnutí v Británii vynesla druhá velká vlna moderního ducha v Evropě Hitlera k moci v Německu. Zatímco modernismus versus sociální demokracie se stal velkým tématem mezinárodní politiky, Mosleyho výzva v Británii strhla do jedné panikařící „ohrady“ všechny nesourodé produkty rozkládajícího se demokratického systému. Společnost a Commons, Beaverbrookové a

Laskisové, Sieffové a Sainsburyové, Baldwinové a Pollittové, ti všichni se spojili, aby napadli a hanobili italský fašismus a německé nacisty a moderní hnutí v Británii.

Toryové se vzdali historických zásad britské zahraniční politiky, aby si udobřili Židy, kteří nenáviděli Německo, a internacionalisty, kteří usilovali o svržení německého i italského režimu. Hnutí T. U. v Británii, dokonce i komunisté, se prakticky vzdali jakékoli výrazné vnitřní sociální politiky, aby zajistili „jednotnou frontu“, na níž by se nakonec mohla založit evropská demokratická koalice na obranu hranic komunistického Ruska.

Během této vleklé bouře - která se s každým dalším měsícem stává pro mír ve světě hrozivější - britské fašistické hnutí neustále sílilo. Samotná síla a násilnost odporu proti fašismu ze strany všech velkých zájmových skupin, od odborů až po milionářské noviny, vyvolává u průměrného člověka podezření. „Myslím, že m'lord příliš protestuje,“ zní tradiční reakce člověka z ulice na přehnanou propagandu.

A co za vší tou masivní propagandou nabízejí zavedené strany mužům a ženám v Británii? Doma

pokračování kapitalistického systému zpestřené neatraktivní alternativou „třídního boje“. V zahraničí pak další velkou válku - tentokrát „za bezpečný svět pro demokracii“ proti fašisticko-nacistickým mocnostem. Velkou význačnou skutečností, kterou člověk v ulici uznává, je to, že Británie se přiblížila válce více než kdykoli předtím od roku 1914.

Židé volají po odvetné válce proti Německu; pacifisté volají po válce, jeden rok s Japonskem, druhý rok s Itálií. Židé, kteří vyšli z napoleonských válek, búrské války a Velké války s obrovským ziskem a zvýšenou prestiží!

Oswald Mosley zpochybňuje celou psychologii války. Moderní hnutí v Británii - hnutí složené převážně z bývalých vojáků - dokáže pochopit hnutí podobného růstu a kalibru v Itálii a Německu. Evropa se blíží k období sociální a duchovní krize, kterému se vyrovnají pouze první desetiletí reformace. Katastrofě lze předejít pouze tím, že se ve všech zúčastněných zemích uplatní vlastnosti porozumění, vize a soucitu. A nejvyšší význam Mosleyho a jeho hnutí v současné době spočívá v tom, že se zasazují o politiku trpělivosti, zdrženlivosti a rozumu v evropských záležitostech.

Doma je třeba provést hospodářskou a sociální transformaci, která se rovná vědecké revoluci. K této transformaci jsou zapotřebí všechny naše zdroje a všechny naše síly. Její charakter dostatečně ilustruje tato kniha, v níž jsou formou otázek a odpovědí vyloženy každodenní politické a názorové problémy, které trápí průměrného muže a ženu. Abychom mohli čelit našim vlastním problémům a problémům britského světového společenství, potřebujeme mír a disciplínu, nikoli zahraniční válku.

Oswald Mosley je symbolem míru a kázně, rozumu a zdrženlivosti, bez nichž britský národ nedokáže ovládnout síly anarchie a sobectví ve své zemi ani zvítězit nad svým osudem ve světě dvacátého století. V této knize se Mosley pokouší odpovědět na otázky, které mu průměrný člověk skutečně položil na stovkách masových shromáždění, na nichž vystoupil. Všichni, kdo si nehodlají nechat vytvářet názor milionářským tiskem, by si měli tuto knihu přečíst a vstřebat ji.

Fasces jsou znakem, který založil moc, autoritu a jednotu císařského Říma. Od Říma minulosti se odvíjela tradice civilizace a pokroku posledních dvou tisíc let, jejímž hlavním strážcem je nyní britské impérium. Svazek holí symbolizuje sílu jednoty. Rozdělené se mohou zlomit, spojené jsou nepřemožitelné. Sekera symbolizuje nejvyšší autoritu organizovaného státu, kterému je každá část a frakce zavázána věrností.

100 otázek a odpovědí

1. Jaký je postoj B.U.F. ke Koruně?

Absolutní loajalita vůči Koruně. Budeme všemi způsoby zachovávat její důstojnost.

2. Proč jste vystoupil ze Socialistické strany?

Ze stejného důvodu, proč jsem opustil Konzervativní stranu, totiž že porušila všechny sliby, které kdy dala. Po válce jsem vstoupil do parlamentu jako nejmladší poslanec. Byl jsem konzervativcem, protože tato strana byla ve válce loajální vůči zemi a prosazovala velký program sociální reformy. „Země vhodná pro život hrdinů“ je ve světle pozdější zrady hořkým výsměchem, ale pro mou generaci to byla na konci války živá realita. Tato koncepce padla za oběť triumfu válečných spekulantů, kteří tvořili většinu poválečného parlamentu. Opustil jsem Konzervativní stranu a dvakrát jsem s nimi bojoval a porazil je jako nezávislý v jejich staré baště v Harrow. Nezávislost se mi zdála být ve službě vlasti neplodná, a tak jsem vstoupil do Labouristické strany, která tehdy představovala jedinou naději na nějakou účinnou akci navzdory svým četným a zjevným nedostatkům.

Sedm let jsem tvrdě pracoval pro labouristy a v roce 1929 jsme nastoupili do úřadu se slibem, že budeme řešit nezaměstnanost. Byl jsem jedním ze tří ministrů pověřených tímto velkým úkolem. Rok vláda neudělala nic. Na konci roku jsem předložil plán, který jsem vypracoval v rámci ministerstev, jak dát okamžitě práci 800 000 mužům a ženám, a další dlouhodobou politiku obnovy britského průmyslu v souladu s moderními skutečnostmi. Vládě jsem řekl: „Buď tento plán přijměte, nebo vypracujte lepší vlastní plán.“ Neudělali ani jedno, a tak jsem rezignoval. Přednesl jsem tuto záležitost parlamentní straně a varoval ji před nadcházející krizí, která přišla o osmnáct měsíců později. Z 290 poslanců jich se mnou hlasovalo pouze 29. Přednesl jsem záležitost na stranické konferenci a více než milion hlasů bylo se mnou, ale velký blok hlasů v rukou odborářských předáků nás přehlasoval. Poté jsem se navždy odvrátil od starého systému a zahájil dlouhý a tvrdý boj, abychom z ničeho vytvořili novou sílu schopnou zvítězit v nové civilizaci.

Labouristé, včetně současných lídrů, se drželi ve svých funkcích další rok, zatímco počet nezaměstnaných stoupal o více než milion, dokud je bankéři nepraštili po hlavě jako krotký dobytek. Tito muži se vyšplhali na vysoké pozice na ramenou dělníků, aby je pak zradili

kvůli úřadům a moci. Bylo správné dát oběma starým stranám šanci na nápravu - nikdy toho nebudu litovat. Kdybych jim já a miliony dalších tuto šanci nedali, naše důvody pro nové hnutí by nyní nebyly tak silné. Skutečnost, že jsem byl členem obou starých stran, je často namítána proti mně. Považuji to za jeden ze silných bodů svého argumentu a jsem připraven ho obhájit před jakýmkoli tribunálem svých krajanů. I oni totiž věřili starým stranám a byli jimi zrazeni.

3. Jak mohla Labouristická strana provádět svou politiku, když neměla většinu?

Jednoduchou a jednoznačnou odpovědí je jiná otázka. Pokud měli politiku nezaměstnanosti, proč ji nepředložili parlamentu? Kdyby byli poraženi, mohli se vrátit na venkov a prosadit se ve všeobecných volbách. Neměli však ani politiku, kterou by předložili, ani odvahu bojovat.

4. Proč se hnutí nazývá fašistické?

Fašismus je název, pod kterým je moderní hnutí ve světě známé. Bylo by možné vyhnout se zkreslení,

kdybychom naše hnutí nazývali jiným jménem. Bylo však poctivější nazvat ho fašismem, a tím dát všem přesně najevo, na čem jsme. Je na nás, abychom propagandou a vysvětlením skutečné politiky a metody fašismu, jak bude působit v Británii, překonali zkreslení. Z dlouhodobého hlediska je přímé jednání nejen čestné, ale také se nejlépe vyplácí. Alternativním názvem pro moderní hnutí je nacionální socialismus používaný v Německu. Německé hnutí je však v celém okolním světě známo také jako fašistické, což je název běžně používaný pro popis fenoménu moderního hnutí, ať už v Británii, Německu nebo Itálii. Nacionální socialismus a fašismus jsou podle mého názoru stejná hnutí, které v různých zemích nachází různé projevy v souladu s různými národními a rasovými charakteristikami. Sedm let jsem v Labouristické straně před založením fašismu v Británii bojoval za nacionálněsocialistickou politiku v protikladu k internacionálnímu socialismu této strany.

5. Pokud nekopírujete cizí myšlenky, proč (1) nosíte černou košili, (2) používáte italský fašistický pozdrav, (3) používáte italský fasces?

(1) Nosíme černou košili, protože černá barva nejlépe vyjadřuje železné odhodlání fašismu dobýt rudou anarchii. Symbolika sama o sobě není v britské politice ničím novým. Konzervativci, kteří se přirozeně za své vyznání spíše stydí, nosí jednou ročně skromnou prvosenku na památku pana Disraeliho. Liberálové nosí v době voleb růžice různých odstínů. Socialisté nosili červené kravaty, dokud po poslední labouristické vládě nevybledly do růžova. V symbolice stejně jako v našem vyznání jsme odhodlanější lidé a doslova i obrazně jsme si k fašismu navlékli košili. Naši členové nejsou nuceni nosit černou košili. Ve většině okresů ji nosí jen asi každý dvacátý. Ale ti, kteří nosili černou košili v prvních dnech a veřejně hlásali svou víru před světem, prokázali fašismu službu, která nebude nikdy zapomenuta. Silně zastávané názory, silně vyjádřené, jsou v chaosu ochablé doby nutností. Černá košile je proto symbolem fašismu.

(2) Pozdrav není italský ani německý, ale používají ho i Němci. Je to nejstarší pozdrav evropské civilizace a používal se v rané Británii mnoho století předtím, než v Itálii vznikla fašistická strana.

(3) Také fasces jsou symbolem, který se v Británii používá již 2000 let, a najdeme je na většině našich velkých památek. Tento symbol přinesli do Británie naši

římští předkové, kteří zde byli po čtyři století a jejich rod zde zůstal navždy. Fasces byly symbolem Římské říše. Co je vhodnějšího než to, že jej používá říše, která Římskou říši vystřídala a překonala?

6. Co znamená blesk a kruh?

Jedná se o náš moderní symbol, který patří výhradně britskému fašismu. Znázorňuje blesk akce v kruhu jednoty. Národní akce může vzejít pouze z národní jednoty, která zase může vzejít pouze z fašismu, jenž ukončí stranické rozepře.

7. Jaké jsou rozdíly mezi fašismem v Británii a fašismem v Itálii a Německu?

Hlavní rozdíl je v tom, že oni jsou Italové nebo Němci a my jsme Britové. Z toho vyplývají všechny ostatní rozdíly. Fašismus je v podstatě národní krédo, které v každém národě nachází jiný národní výraz a metodu. Z tohoto důvodu se fašistická hnutí v jednotlivých zemích liší více než socialistická nebo komunistická hnutí, která jsou mezinárodní. Všechna velká hnutí byla společná celému světu, a to jak politická, tak náboženská. Všechny

staré strany mají své zahraniční protějšky. Liberalismus například zaplavil kontinent krví, ale do Velké Británie přišel britskými metodami charakteristickými pro uspořádanou velikost tohoto národa. V tomto ohledu děláme to, co dělali naši předkové před námi. Snažíme se přinést do Velké Británie krédo naší doby britskými metodami odpovídajícími britskému charakteru. Snažíme se také napodobit jejich příklad tím, že najdeme pro krédo naší doby jeho nejvyšší vyjádření a rozvoj na těchto ostrovech. Britové nejsou vždy původci víry našeho věku, ale obvykle ji zdokonalují. Tvrdíme, že politika fašismu v Británii svým konstruktivním pojetím dalece přesahuje jakoukoli kontinentální analogii.

8. Jak se chystáte prolomit bariéry třídy?

Zavedením zásady, že bez služby není odměny, a následným odstraněním parazita, který vytváří bariéru společenské třídy. Funkční rozdíly budou existovat podle rozdílnosti funkcí, ale rozdíly společenských tříd budou odstraněny. Ty vznikají z toho, že v současné společnosti může hrstka lidí žít v nečinnosti jako panská třída na produkci mnohých. Za fašismu budou všichni různým

způsobem a v různé míře sloužit národu, kterému jsou všichni odpovědni.

Toto současné pojetí rozdělených společenských tříd zasahuje i do výrobních sfér. S odstraněním parazitické třídy našimi návrhy na řešení dědičného bohatství bude odstraněna i tato tendence. Ředitel podniku bude plnit jinou funkci než uklízečka, která vymetá jeho kancelář. Rozdíl však bude funkční, nikoli sociální. Mimo rozdíl funkce a služby fašistický stát neuznává žádný rozdíl mezi svými občany. Uznávání funkčních rozdílů však znamená další rozdíl mezi fašismem a socialismem. Rovnostářské doktríny druhého jmenovaného, které nejsou pouze sociální, ale funkční, vedou logicky k tomu, že funkci generálního ředitele bude vykonávat výbor uklízeček.

Všude věříme v princip vedení a funkční diferenciaci, která přiděluje jednotlivci určitou odpovědnost. Tento princip se opírá o zřejmý fakt lidské povahy, který socialismus ignoruje. Muži a ženy se rodí s různým nadáním a schopnostmi.

9. A co svoboda?

V současné době nemá masa lidí žádnou svobodu. Za fašismu budou mít poprvé svobodu. K čemu je hlasování, když národ nikdy nedostane to, pro co hlasoval? Jak mohou dostat to, co si odhlasují, když za celý rok mohou parlamentem kvůli obstrukcím projít jen dva velké zákony? Počátkem svobody pro národ je, že program, pro který hlasuje, bude uskutečněn. Nemůže být uskutečněn, dokud vláda nebude mít pravomoc jednat. Fašismus tím, že dává vládě pravomoc jednat, nepřináší konec svobody, ale její začátek.

Skutečná svoboda je ekonomická svoboda. Ekonomická svoboda nemůže nastat, dokud neskončí ekonomický chaos, a ten nemůže skončit, dokud vláda nebude mít moc jednat. Skutečná svoboda znamená dobrou mzdu, krátkou pracovní dobu, jistotu zaměstnání, dobré bydlení, možnost volného času a rekreace s rodinou a přáteli. Moderní věda nám umožňuje takovou civilizaci vybudovat. Není vybudována, protože demokracie dává přednost řečem před činy. Musíme volit mezi svobodou několika profesionálních politiků mluvit a svobodou lidí žít. Fašismus umožňuje svobodu a osvobozuje lidi z ekonomického otroctví, které jim vnucuje demokracie plná řečí.

10. Jaký je váš postoj k náboženství?

Věříme v naprostou náboženskou toleranci. Fašistický postoj dobře vystihuje křesťanské přikázání: „Odevzdávejte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Božího.“ Zabýváme se záležitostmi národa, ne záležitostmi náboženství. Žádné z velkých náboženství nehlásá rozvracení státu, a proto není ve sporu s fašismem. Naopak vítáme náboženství, které vštěpuje smysl pro službu a duchovní hodnoty, neboť služba a duchovní hodnoty jsou podstatou fašismu.

11. Bude za fašismu existovat svoboda tisku a budou moci noviny svobodně kritizovat vládu?

Tisk nebude mít svobodu lhát. To není svoboda pro národ, ale tyranie nad jeho myslí a duší. Na toto téma se namluví spousta humbuku. Co je to svoboda tisku? V praxi to znamená právo několika milionářů držet akcie novin na burze v ruce a vyjadřovat své vlastní názory a zájmy bez ohledu na pravdu nebo národní zájmy.

Noviny už nejsou tvořeny zpravodajstvím nebo žurnalistikou. Vyrábí je pouhá váha peněz vyjádřená v

schématech bezplatných darů apod. Neslouží zájmům mnoha lidí, ale zájmům několika málo lidí. V této službě se sníží k jakékoliv lži nebo k jakémukoliv oklamání veřejného mínění. Tomu je třeba učinit přítrž a omezit svobodu národního tisku sloužit velkým zájmům na úkor národa. Na druhé straně jsou místní noviny, obecně řečeno, vedeny poctivě, se smyslem pro národní odpovědnost a fašismus s nimi bude jistě zacházet jinak než s velkými opiovými stroji partikulárních zájmů, které jsou nyní důstojně označovány nezaslouženým titulem jako národní tisk.

Konstruktivní kritiku fašistická vláda vždy uvítá. S falešnou a zlovolnou kritikou, která má sloužit partikulárním zájmům, bude naloženo následovně. Vláda zastupující národ bude mít stejné právo žalovat noviny, které o ní nepravdivě informují, jako má v současnosti jednotlivec. Pokud je jednotlivec pomlouván, má právo na nápravu u soudu. Národ však žádnou nápravu nemá. Noviny mohou zcela beztrestně vyslovit jakoukoli lež, byť by poškozovala národní zájmy. Lži proti národu by měly být postihovány ještě přísněji než lži proti jednotlivci. Právo žalovat u soudu by proto mělo být rozšířeno na národ zastoupený jeho zvolenou vládou. Útoky tisku na korunu a královskou rodinu budou

považovány za mimořádně závažný trestný čin. Stručně řečeno, naše tisková politika spočívá v tom, že noviny budou říkat pravdu. Tento princip je sice novým, ale kdo může říci, že je špatný?

12. Co udělá fašistická vláda s D.O.R.A. a podobnými omezeními?

Fašismus „nahradí povinnostmi mužnosti omezení dětství“. Jsme proti současnému zacházení s národem jako s rasou dětí. Toto zákonodárství smeteme z parlamentu starých žen na ochranu menšiny degenerátů před sebou samými. Muže nelze učinit střízlivými zákonem parlamentu. Důstojnými občany velké říše je lze učinit pouze vytvořením nového společenského cítění a vyššího vlastenectví. Fašismus učí muže a ženy „žít jako sportovci“, aby se hodili pro službu své zemi. Za fašismu bude méně opilců a degenerátů, protože pro ně ve vyšší civilizaci nebude místo. Ale bude zde také mnohem větší míra soukromé svobody pro normální muže a ženy. Ve veřejném životě od lidí požadujeme větší povinnost a vyšší službu. V soukromém životě jim na oplátku přiznáme větší svobodu.

13. Bude povolena svoboda slova, jakou dnes požívají opoziční strany vůči vládě?

Až skončí strany, skončí i jejich metody. Místo tohoto zastaralého systému však budou mít lidé mnohem větší svobodu slova, než jakou mají dnes. Lidé dnes nemají žádnou svobodu projevu kromě soukromých rozhovorů, které je nikam neposunou. Pouze organizované strany si mohou dovolit pronajímat sály pro svá shromáždění a mluvit mohou pouze profesionální řečníci z Westminsteru. Svoboda profesionálních mluvčích mluvit věčně, zatímco národ hyne, bude jistě omezena. Jalové řečnění však bude nahrazeno možností celého národa vyjádřit své názory a pomoci vládě konstruktivní kritikou ve velkých korporacích, které jsou k tomu účelu ustaveny. V rámci příslušné korporace bude každý zemědělec nebo zemědělský dělník, každý inženýr a horník, každý lékař a účetní, každá žena v domácnosti ve zvláštní korporaci pro vdané ženy vyzvána, aby vyjádřila svůj názor, a její návrhy budou vítány. To je skutečná svoboda slova.

14. Umožní fašismus existenci opozičních stran?

Záměrným cílem fašismu je ukončit stranickou hru, která podle našeho názoru znamená zkázu národa.

Systém řečí, který patří minulosti, nahradíme novým systémem jednání, vhodným pro moderní dobu. Například parlament zvolený za fašismu bude parlamentem technickým, nikoli politickým. Volební právo bude profesní, a nikoliv geografické. Muži a ženy budou volit podle svého odvětví nebo profese, a nikoli podle své lokality. Budou volit lidi znalé problémů svého odvětví, a ne profesionální politiky. V takovém systému není místo pro strany a politiky. Požádáme lidi o mandát, aby ukončili stranický systém a strany. Vyzýváme je, aby vstoupili do nové civilizace. Strany a stranická hra patří ke staré civilizaci, která selhala.

15. A co diktatura?

Fašistické hnutí představuje vůdcovství, nikoli tyranii. Nabízí lidem Vůdcovství v národním obrození, které přijmou z vlastní vůle. Diktatura je diktaturou vůle národa vyjádřené prostřednictvím Vůdce a vlády, kterou si sám zvolí. Jediný způsob, jakým lze vůli národa uskutečnit, je prostřednictvím Vůdce, kterého si pro tento účel zvolí a kterému dá pravomoc jednat.

Fašismus nabízí takové Vůdcovství, jehož prostřednictvím může být vůle národa účinná. Diktatura

samotného národa tak nahrazuje současnou diktaturu partikulárních zájmů. Parlament a vláda jsou paralyzovány všeobecným mluvením. Programy, pro které lidé hlasovali, se nikdy nerealizují. Výsledkem je, že skutečná vláda v rámci demokracie je v rukou velkých zájmů, jako jsou mezinárodní finance. Fašismus vrací k moci národ. Tato moc se může projevit pouze prostřednictvím vůdcovství dobrovolně přijatého a zvoleného, ale vyzbrojeného národem mocí dělat to, co národ chce, aby se dělalo.

16. Jak získáte moc?

Zákonnými a ústavními prostředky. O moc usilujeme získáním parlamentní většiny. Bezprostředně poté, co dokončíme naši volební mašinérii, se budeme ucházet o parlamentní volby. Naším prvním úkolem bylo vytvořit fašistické hnutí. Naším druhým úkolem je vytvořit volební mašinérii, což je v Británii vysoce technický proces. Až bude tato druhá etapa dokončena, budeme bojovat ve volbách.

17. Jak využijete parlamentní moc?

Prvním aktem fašistické většiny bude udělení pravomoci fašistické vládě jednat na základě nařízení s tím, že parlament bude mít právo vládu kdykoli odvolat hlasováním o nedůvěře, pokud tuto pravomoc zneužije. Spojíme tak pravomoc vlády jednat s právem národa kontrolovat vládu prostřednictvím parlamentu, který si zvolil.

18. Pokud má vláda pravomoc jednat na základě nařízení, poškozuje tím svobodu diskuse a právo menšin?

Současný systém ignoruje skutečnost, že i většiny mají svá práva. Ve jménu svobodné diskuse má nyní menšina pravomoc zabránit vládě v plnění programu, pro který hlasovala většina občanů. První nutností je zajistit právo většiny na opatření, která svým hlasováním požaduje. To není možné, dokud má obstrukční opozice moc nekonečnými řečmi bránit vládě v činnosti. Vůle národa je větší než právo menšiny. Tento první princip je praktikami současné demokracie popírán.

19. Jak si občané udrží kontrolu nad fašistickou vládou poté, co jí udělí „pravomoc jednat na základě rozkazu“?

1. Parlament, který zvolili, ji může kdykoli odvolat hlasováním o vyslovení nedůvěry. V tomto ohledu si zachovávají stejnou kontrolu, jakou mají v současnosti.

2. Na konci běžné nebo kratší doby trvání parlamentu jej mohou sami odvolat přímým hlasováním na základě všeobecného volebního práva. Nejúčinnější kontrola, kterou mohou občané mít, spočívá v tom, že každá vláda bude mít tuto možnost na paměti.

20. Co nastane, pokud fašistické vládě vysloví parlament nedůvěru?

Pokud fašistické vládě vysloví parlament nedůvěru hned v prvním parlamentu, okamžitě požádá o hlasování všeho lidu ve všeobecném referendu, zda má pokračovat, nebo ne. Po zvolení druhého parlamentu, který bude technickým, a nikoli politickým parlamentem, bude život vlády záviset nikoli na parlamentu, ale na přímém hlasování veškerého lidu, které se bude konat v intervalech ne delších než pět let. V praxi budeme pravděpodobně žádat o hlasování lidu ještě častěji, protože pro uskutečnění fašistické revoluce budeme chtít vždy vědět, že máme za sebou nejen tichý souhlas, ale i nadšenou podporu národa. Podpora národa je pro vládu

činu mnohem potřebnější než pro vládu demokratickou, která jednou za pět let lid obelstí a nechá ho hlasovat o nepodstatné otázce, a pak doufá, že národ na dalších pět let usne, aby mohla usnout i vláda.

21. Co se stane, když občané hlasují proti vládě?

Vláda podá demisi a Jeho Veličenstvo král pošle nové ministry, kteří podle jeho názoru získají důvěru země. Poté proběhne nové hlasování, aby se zjistilo, zda národ má či nemá důvěru v novou vládu. Tímto způsobem obnovíme královské výsadní právo vyslat nové ministry v případě neúspěchu vlády. Podle současné praxe je král povinen poslat pro vůdce parlamentní opozice a jeho výsada ve skutečnosti již neexistuje.

22. Jak by se na konci prvního fašistického parlamentu volily vlády a parlamenty?

První fašistický parlament skončí během normální životnosti současného parlamentu a před tímto datem bude zaveden trvalý fašistický systém. Poté bude životnost vlády záviset nikoli na parlamentu, ale na přímém hlasování veškerého lidu na základě

všeobecného volebního práva. Mezi vládu a národ se nesmí nic postavit. Ti budou dotázáni, zda má vláda pokračovat, či nikoli, v přímém rozhodnutí „ano“ nebo „ne“. Parlament bude volen proto, aby vládě radil s technickými problémy technické doby. Proto bude volen nikoli na základě geografického, ale profesního volebního práva, podle odvětví nebo profese. Parlament se stane seriózním orgánem vhodným pro řešení složitých problémů moderní doby a bude odstraněna klepavá frivolnost stranické hry.

23. Až první fašistická vláda předloží návrh zákona, který vládě udělí pravomoc jednat na základě nařízení, co uděláte, když ho Sněmovna lordů zamítne?

Občané budou hlasovat pro vládu, která se vrátí s ústavní většinou, aby toto opatření přijala jako svůj první zákon. Pokud Sněmovna lordů za těchto okolností návrh zákona zamítne, poruší tím nejen ducha, ale i praxi britské ústavy v moderní době. Lordi sněmovny se stanou vzbouřenci proti Koruně a národu a jako s takovými s nimi bude zacházeno. Fašismus by se proto chytil kopřivy a Sněmovnu lordů by potlačil. Okamžitě

by ji nahradila druhá komora, která by skutečně reprezentovala moderní Británii.

24. „Národ," prohlásil jste, „bude hlasovat v rámci svých oborů o tématech, která zná." Jak se tedy národ bude moci vyjádřit k netechnickým tématům, jako je náboženství, zahraniční a imperiální politika, školství atd.

Svůj názor budou moci vyjádřit stejně jako nyní hlasováním pro vládu, která je v těchto záležitostech zastupuje, nebo proti ní. Kromě toho budou mít větší možnost vyjádřit svůj názor na tyto otázky prostřednictvím druhé komory, která bude z velké části existovat proto, aby se jimi zabývala, namísto anachronické Sněmovny lordů.

25. Jaké bude postavení Sněmovny lordů?

Sněmovna lordů bude nahrazena druhou komorou zastupující průmysl, kulturu a schopnosti národa. V této druhé komoře budou také zástupci, jejichž technické znalosti vědy a průmyslu budou specifické a podrobné nad rámec potřeb Dolní sněmovny, a budou v ní také

zástupci školství, náboženství, služeb, vědy, umění a všech aspektů duchovního života národa. Z tohoto národního fondu kultury a schopností bude vláda čerpat skutečnou pomoc.

Současná Sněmovna lordů je anachronismem. Původně bylo zamýšleno, aby Sněmovna lordů široce reprezentovala průmysl a kulturu. V dřívějších dobách vlastnili lordi půdu, která byla jediným průmyslem, a těšili se výjimečným možnostem vzdělání. V dnešní době není zemědělství jediným průmyslovým odvětvím a mnoho lordů není ani spojeno s půdou nebo průmyslem. Dále nikdo netvrdí, že má monopol na kulturu. Proto zrušením současné Sněmovny lordů ve prospěch Shromáždění skutečně zastupujícího průmysl a kulturu národa obnovíme původní koncepci britské ústavy.

26. Pokud se bude volit na základě zaměstnání, kdo bude zastupovat ten poměrně velký počet lidí, kteří žijí z příspěvků nebo důchodů?

Bude zřízena zvláštní korporace, která bude bdít nad jejich zájmy a z níž budou zejména zástupci spotřebitelů vybráni vládou pro službu v jiných korporacích. V této

korporaci budou samozřejmě výrazně zastoupeni bývalí vojáci.

27. Mají profesní skupiny nějakou kontrolu nad svým zvoleným zástupcem v korporaci?

Mohou ho odvolat, pokud neplní své povinnosti k jejich spokojenosti? Ano, mohou ho odvolat svým pravidelným hlasováním při volbách do Korporace, stejně jako mohou odvolat jakéhokoli jiného zástupce nebo samotnou vládu.

28. Jaký bude vztah mezi Parlamentem a Národní radou korporací?

Stručné vymezení: Parlament se bude zabývat obecnými problémy, s nimiž se národ potýká. Jedná se z velké části, nikoli však zcela, o široké aspekty průmyslu. Národní rada korporací se bude zabývat podrobnějšími průmyslovými problémy a po mnoho let, v průběhu vytváření úplného korporativního státu, se bude těmito podrobnostmi velmi intenzivně zabývat.

29. Jak mohou vzniknout noví ministři, když neexistuje stranická politika?

Noví ministři nevzniknou jako v současnosti díky své obratnosti ve stranické hře. Pověst si nebudou dělat tím, že budou celé noci sedět v parlamentních obstrukcích, aby zabránili vládě plnit program, pro který občané hlasovali. Pověst si nevytvoří laciným debatováním, ale konstruktivními schopnostmi. Ve velkých korporacích a nových orgánech národního života se objeví noví ministři díky svým konstruktivním myšlenkám. Ministři tak budou vybíráni z celého národa, kdekoli se najdou schopnosti, a nikoli z úzkého okruhu profesionálních politiků. Za fašismu budou mít noví lidé a noví ministři mnohem více příležitostí než za současného systému, který omezuje ministry na relativně malý počet lidí, kteří si mohou zajistit nezávislost potřebnou pro politickou kariéru, nebo, což je ještě horší, na „vydržované muže“ stranické mašinérie.

30. Jaké jsou vaše návrhy na reformu místní správy?

Žádný stát nemůže být efektivní, pokud vláda táhne jedním směrem a místní úřady druhým. Jaký by byl osud velkého podniku, jehož ústředí by provádělo jednu

politiku a pobočky opačnou? Přesto je to systém, v němž je země v současnosti řízena, což vede k nárůstu chronické paralýzy vlády. Fašistický princip spočívá v tom, že na celostátní i místní úrovni musí převládnout vůle většiny obyvatel země vyjádřená prostřednictvím jimi zvolené vlády. Jednání je nemožné, dokud nebude tato zásada zavedena. Oblasti místních samospráv budou v zájmu efektivity značně rozšířeny a v přechodném období budou řízeny následujícím způsobem.

Místní vůdce, vybavený výkonnou pravomocí a odpovědností, bude poslancem většinové strany v parlamentu, vybraným z oblasti, kterou zná. Bude mu radit rada volená na místní úrovni na základě volebního práva, která bude představovat odbornou a nepolitickou radu. Většina poslanců tak bude mít výkonnou funkci. Místo toho, aby se poflakovali po Westminsteru, obstruovali ve sněmovně a tlachali v hale, budou mezi svými lidmi a budou vykonávat práci. Až se parlament bude v pravidelných intervalech scházet, aby zhodnotil práci vlády, budou vyzbrojeni praktickými návrhy a kritikou vycházející z přímé znalosti místních problémů. Z poslanců se stanou muži činu. Voliči si však musí dávat větší pozor než v současnosti na výběr schopných poslanců. Ti budou muset nejen mluvit, ale i jednat.

31. Byly by ženy způsobilé jako zástupci (i) ve všech korporacích, (ii) v jakékoli korporaci?

Budou mít nárok na účast ve všech korporacích, které zastupují jejich odvětví nebo profesi. Navíc velká většina žen, které jsou manželkami a matkami, bude poprvé fašismem účinně zastoupena. Bude pro ně vytvořena zvláštní korporace, která bude mít ve státě zvláštní postavení. Tato korporace se bude zabývat nevyřešenými ženskými otázkami, jako je péče o matky a děti. Kromě toho bude pomáhat vládě v takových otázkách, jako jsou ceny potravin, bydlení, vzdělání a další témata, v nichž má názor praktické ženy v domácnosti často větší cenu než názor socialistického profesora nebo staré neprovdané političky.

32. Bude postavení žen za fašismu nějak horší?

Určitě ne. Fašismus v Británii zachová britskou zásadu ctít a vyzdvihovat postavení žen. Rozhodně bojujeme proti úpadku současného systému, který považuje postavení ženy a matky za podřadné. Naopak ji považujeme za jednu z největších lidských a rasových funkcí, kterou je třeba ctít a podporovat. Ženy však

budou mít možnost svobodně se věnovat svým vlastním aktivitám. Fašismus bojuje proti falešným hodnotám dekadence nikoliv silou, ale přesvědčováním a příkladem.

33. Jaký je váš vztah k vědě?

Věda musí být základem technického státu fašismu. V moderním světě je úkolem státu do značné míry udržovat volný prostor pro techniky. Peníze vynakládané na vědecký i technický výzkum jsou absurdně nedostatečné Při prozíravější politice by nejen průmyslové objevy mohly stonásobně nahradit vynaložené peníze, ale mohlo by být překonáno i mnoho zhoubných nemocí. Demokracie vždy šetří pence, ale rozhazuje libry. Fašismus, nejen penězi, ale i ctí, bude věřit ve vědce.

34. Jak lze vědecky plánovat výrobu a distribuci, když výrobní prostředky zůstávají v soukromých rukou?

Prostřednictvím korporátního systému, který směřuje soukromé podnikání do kanálů prospěšných a nikoliv škodlivých pro národ. Jak bude vysvětleno,

korporativní systém (1) zabrání protispolečenským podnikům kontrolou financí, a když je to nutné, přímým zákazem (viz otázky 46, 47, 48); (2) spravedlivě upraví mzdy a zisky zvýšením mezd tak, aby se dělníkovi dostalo spravedlivého podílu na rozšířených výnosech průmyslu (otázky 36, 39, 40); (3) bude tak také udržovat správnou rovnováhu mezi úsporami a investicemi (otázka 36); (4) vyloučí konkurenci snižující mzdy doma i v zahraničí (otázka 39); (5) zabrání tak nucenému snižování mezd na úroveň existenčního minima (otázka 40); (6) bude mít plnou moc plánovat výrobu dopředu v závislosti na měnící se poptávce a následném úpadku starých odvětví a rozvoji nových (otázka 46).

35. Jaký je rozdíl mezi fašismem a kapitalismem, když oba připouštějí systém soukromého podnikání?

Kapitalismus je stručně řečeno systém, v němž kapitál využívá národ pro své vlastní účely. Fašismus je systém, v němž národ využívá kapitál pro své vlastní účely. Soukromé podnikání je povoleno a podporováno, pokud se shoduje s národními zájmy. Soukromé podnikání není povoleno, pokud je v rozporu s národními zájmy. Za fašismu smí soukromé podnikání

sloužit, ale nesmí vykořisťovat. To je zajištěno korporativním systémem, který stanoví meze, v nichž může průmysl působit, a těmito mezemi je blaho národa.

36. Jak zabráníte tomu, aby nadměrný zisk vedl k nadměrným úsporám, které narušují průmyslovou rovnováhu výrobou nadbytečných kapitálových statků namísto spotřebních statků?

Zvýšením mezd na větší podíl na výnosech průmyslu, což automaticky zabrání nadměrnému zisku a sníží investice na jejich oprávněnou úroveň. V plánovaném hospodářství korporativního státu tak lze vždy zajistit správnou rovnováhu mezi spotřebou a kapitálovými výdaji.

37. Jak snížíte velký rozdíl mezi cenami výrobců a maloobchodními cenami?

Založením distribuční korporace se odstraní zbyteční prostředníci a náklady na distribuci. Takto vytlačení lidé budou znovu začleněni do průmyslu zvýšením poptávky prostřednictvím zvýšení mezd, dokud jejich služby nebudou v průmyslu potřebné. Od

roku 1923 se počet osob zaměstnaných v produktivním průmyslu zvýšil o 293 000 a počet osob zaměstnaných v distribuci o 714 000. Mělo tomu být naopak. Výsledkem je pouze zvýšení ceny účtované spotřebiteli. Odstraněním nadbytečných pracovníků v distribuci se výrazně sníží rozdíl mezi cenami výrobců a maloobchodními cenami. To předpokládá plánované hospodářství a vládu vyzbrojenou skutečnou mocí v zájmu spotřebitele.

38. Dotkne se zvýšení cen aktivně těch, kteří žijí z příspěvků nebo důchodů, když zvýšíte mzdy?

V moderním průmyslu hromadné výroby je možné zvyšovat mzdy a zároveň snižovat ceny, pokud průmysl vyrábí pod plným tlakem pro zajištěný a velký trh. Vysoké mzdy zajistí velký trh a vyloučení zahraničního dovozu zajistí zajištěný trh. Zástupci spotřebitelů v korporaci zabrání zvyšování cen vykořisťováním a vláda bude v případě potřeby ceny kontrolovat. Proto mohou být mzdy v průmyslu hromadné výroby zvýšeny, aniž by došlo ke zvýšení cen. Dokonce i v zemědělství to do značné míry platí, protože zvýšení výroby pro zajištěný trh může být mnohem větší než zvýšení mzdových nákladů způsobené buď přijetím nových pracovníků,

nebo zvýšením stávajících mezd. Distribuční společnost dále odstraní současné nadměrné distribuční poplatky, které zasahují mezi zemědělce a spotřebitele.

39. Váš systém je závislý na zvýšení mezd, které by při zvýšené poptávce absorbovaly celou produkci moderního průmyslu. Jak zvýšíte mzdy?

Průmysl bude rozdělen do velkých korporací, které budou pokrývat vzájemně propojené oblasti průmyslu. Úkolem korporací za fašismu v Británii nebude pouze zastavit výluky a stávky jako barbarské nástroje třídního boje. Větším úkolem bude systematicky zvyšovat mzdy a platy v celé oblasti průmyslu, protože věda a průmyslová technika zvyšují výrobní sílu.

Slyšíme mnoho výzev k vyšším mzdám, ale každý průmyslník nebo firma, která mzdy zvýší, je podřízena a vyřazena z podnikání konkurencí, která je sníží. V rámci korporátního systému budou mzdy regulovány a snižování mezd zakázáno. Průmysl bude jednotně a systematicky přecházet od nízké úrovně mezd k vysoké. Na této vyšší úrovni budou zachovány normální konkurenční vztahy různých podniků. Člověk bude moci získat větší odměnu vyšší efektivitou, ale ne nižšími

mzdami. Zároveň, jak je vysvětleno na jiném místě, bude odstraněna konkurence snižující mzdy ze zahraničí: 1) vyloučením zahraniční výroby pro domácí trh; 2) zajištěním domácího trhu a trhu impéria, který nahradí zahraniční trhy, na nichž musí náš průmysl bojovat s konkurencí kuliů, která stahuje dolů britskou životní úroveň.

40. Jak můžete zabránit poklesu mezd na úroveň existenčního minima, pokud připustíte konkurenci?

Regulací mezd v rámci korporace a eliminací konkurence snižující mzdy doma i v zahraničí. Mzdy jsou nuceny klesat tím, že jedna firma může vyplácet nižší mzdy než jiné firmy, které se zabývají stejnou činností. Odbory jsou v současné společnosti příliš slabé na to, aby tomu zabránily. Začíná tedy konkurence snižující mzdy a mzdy mají tendenci klesat na úroveň životního minima. Kromě toho levná konkurence ze zahraničí na domácím i zahraničním trhu táhne náš mzdový systém stále dolů směrem k úrovni kuliů.

Fašismus:

1. Zabraňuje konkurenci snižující mzdy v tuzemsku prostřednictvím práva obchodních společností.

2. Vyloučí levnou zahraniční konkurenci na domácím trhu.

3. Buduje samostatný národní a imperiální systém nezávislý na zahraničních trzích.

Můžeme tak zvýšit mzdy na libovolnou úroveň, kterou ospravedlňuje výrobní potenciál, a porazit to, co bylo v anarchii kapitalismu popsáno jako „železný zákon“ mezd.

41. Do jaké míry mají tržní plány současné vlády povahu fašismu?

Současné tržní rady poskytují britskému zemědělci radu a zahraničnímu zemědělci trh. Všechny tržní systémy selžou, dokud se nevyřeší problém dovozu ze zahraničí. Až bude trh zajištěn a stabilní v důsledku vyloučení zahraničního dovozu, bude možné organizovat se pro trh. Dokud bude povolena záplava zahraničních dovozů, budou všechna tržní schémata marná. Dalším důvodem neúspěchu současných

programů je nedostatečná kupní síla na trhu. Současné programy se snaží vynutit zvýšení cen, aniž by se odpovídajícím způsobem zvýšila kupní síla obyvatelstva. V důsledku toho lidé kupují méně a dochází k novému přebytku s následným zhroucením trhu, a to i přes omezenou výrobu.

Za fašismu se kupní síla lidí prostřednictvím korporací zvýší ve větší míře než jakékoli zvýšení cen nutné k tomu, aby se zemědělství stalo ekonomickým. Fašistická vláda (1) zvyšuje domácí kupní sílu; (2) vylučuje dovoz ze zahraničí. Zemědělské korporace pak nebudou mít potíže s organizací pro zajištěný a stabilní trh bez řady současných omezení, která představují marnou snahu provozovat zemědělství v nemožných podmínkách nízké kupní síly a záplavy zahraničního dovozu.

42. Pokud se chystáte vyloučit zahraniční dovoz, nepoškodíte tím britský exportní obchod?

Tato otázka předpokládá, že mezi dovozem a vývozem existuje automatická rovnováha. Tento předpoklad je v rozporu se skutečností. Pokud by taková rovnováha existovala, nemohli bychom mít ani

příznivou, ani nepříznivou obchodní bilanci. V roce 1931 jsme měli nepříznivou bilanci, což jednoduše znamená, že jsme více nakupovali než prodávali. To by bylo matematicky nemožné, kdyby byl dovoz vždy vyvážen vývozem. Ve skutečnosti se náš vývoz prodává do zemí, které se z velké části liší od zemí, z nichž dovážíme. Na trzích, které jsou pro nás stále otevřené, prodáváme britské zboží, protože je nejlevnější a nejlepší. Budeme je prodávat tak dlouho, dokud to bude platit, bez ohledu na to, jak budeme zacházet s dovozem pocházejícím z velké části z jiných zemí. Ale i kdyby byla pravda, že jsme kvůli vyloučení dovozu ztratili své vývozní trhy, obchody, které se nyní zabývají vývozem, by tím neutrpěly. Kdybychom například vyloučili téměř 200 milionů liber ročně zahraničních potravin a místo toho je vyráběli u nás, ekonomický efekt by byl, že by se o tuto částku zvýšila kupní síla britského zemědělského obyvatelstva. Zemědělec bude mít větší zisk, zemědělský dělník bude pobírat lepší mzdu a na půdě bude zaměstnáno více lidí.

Pokud by se v Británii vyrobilo a prodalo dalších téměř 200 milionů liber potravin, nákupní cena těchto produktů by se dostala do rukou zemědělského obyvatelstva a bylo by jimi utraceno. Spotřebovali by více bavlněného a vlněného zboží, více nábytku pro

domácnost, bot, obuvi a průmyslových výrobků obecně. To by zase znamenalo zvýšenou poptávku po uhlí, oceli atd. Ve skutečnosti by naše exportní obchody, které nyní musí prodávat do zahraničí, protože nemohou prodávat doma, našly doma lepší odbyt než ten, který ztratily v zahraničí. Byl by to lepší trh, protože o něj by se ucházelo pouze britské zboží vyrobené v rámci regulovaného mzdového systému. Na zahraničních trzích, jako je argentinský, musí náš vývoz soutěžit s orientálním zbožím, které vyrábí levná, sdíraná pracovní síla, placená často čtvrtinou mzdy, která se nyní vyplácí v Británii. Proto nejen popíráme, že by vyloučení dovozu vůbec podstatně ovlivnilo náš vývozní obchod. Jdeme dále a tvrdíme, že i kdyby tomu tak bylo, náš vývoz by si výměnou za zahraniční trhy zajistil lepší a stabilnější trh doma.

43. Jaký dopad bude mít vyloučení dovozu na lidi, kteří mají zahraniční investice?

Upřímně řečeno, přiznáváme, že to bude mít nepříznivý dopad. Úroky ze zahraničních půjček se platí ve formě zahraničního zboží. Vyloučíme-li tedy zboží, vyloučíme i úroky z půjčky a musíme se upřímně postavit

před volbu mezi těmi, kdo investovali své peníze v zahraničí, a těmi, kdo investovali nejen peníze, ale i své životy do britské půdy a průmyslu. Staré strany si vybírají ty první, my ty druhé. Kromě sociální spravedlnosti této volby se to národu vyplatí i z hlediska národní bilance. Celkový příjem ze zahraničních investic mimo impérium nepřesahuje 50/70 000 000 liber ročně. Celkový objem dováženého zboží, z něhož téměř všechno můžeme nahradit britskou výrobou, činí 360 000 000 liber ročně. Můžeme tedy získat nejméně pětkrát více, než kolik ztrácíme.

Zatímco zahraniční investor bude odstaven a bude právem odsouzen, protože dal přednost službě našim zahraničním konkurentům před naším národem, zvýšené zdroje korporátního státu umožní vládě zachránit před těžkostmi lidi bez významného majetku, kteří jsou připraveni sloužit své zemi a kteří se pravděpodobně na radu svých bankéřů nechali přesvědčit, aby investovali malé částky v zahraničí. Zásadou je, že zahraniční investice musí být ukončeny a že ti, kteří tento národ vědomě obětovali, by měli zaplatit cenu, ale že bída a zkáza by neměla dopadnout na méně majetné jednotlivce, kteří vědomě neprováděli politiku škodící národu. V takových případech vláda vydá národní

dluhopisy výměnou za zahraniční, což jí bude užitečné v boji s mezinárodními financemi a v přechodném období k národnímu systému.

44. Jste pro návrat ke zlatému standardu?

Ne, zlato je fetiš, který mezinárodní finance využívají pro své vlastní účely. Zlatý standard a autarchie nemohou existovat společně.

45. Jak zaměstnavatelé, kteří mají jen malé kapitálové rezervy, překonají období mezi zvýšením mezd v jejich odvětví a výnosy, které jim přinese zvýšení kupní síly? Budou banky v takovém případě nuceny půjčovat bez zajištění?

Národní úvěr překlenuje propast mezi zvyšováním mezd a jejich ekonomickým zhodnocením prostřednictvím větší výroby a většího odbytu. To bude povinnost bankovní korporace uložená vládou, která bude jednat podle zásady, že britský úvěr by měl sloužit k podpoře větší výroby a spotřeby britského zboží, a nikoli k vnitřním spekulacím a vnějším půjčkám.

46. Jaká je vaše úvěrová politika, zejména s ohledem na Douglasovy návrhy?

Stručně řečeno, věříme v řízenou měnu, aby se spotřeba zboží mohla rovnat produkci bohatství. Nabídka peněz ve všech formách musí odpovídat potřebám výroby a spotřeby. Nabídka musí být opět výsadou koruny, která zastupuje stát, a nikoli monopolem soukromých vykořisťovatelů. Pokud jde o Douglasovy návrhy, souhlasíme se zásadou, že nabídka úvěrů musí být přiměřená, aby vyvolala plnou výrobu moderního průmyslu. Nesouhlasíme s metodami. Douglasovy návrhy navrhují vydat národní dividendu bohatým i chudým bez ohledu na služby. My navrhujeme vydání nového úvěru na financování vyššího mzdového a platového systému.

Douglasovy návrhy navrhují, aby se nevyužité zdroje národního úvěru uvolnily na plošné zaplavení venkova. Navrhujeme, aby byly vedeny kanály plánovaného podnikového systému tam, kde je jich nejvíce zapotřebí, totiž ke zvýšení kupní síly těch, kteří národu poskytují produktivní služby. Žádná expanzivní politika nemůže být úspěšná bez moci a autority fašistické vlády, protože vláda musí mít moc kontrolovat

ceny a zabránit vykořisťování spekulanty. Expanze bez kontrolní pravomoci končí pouze katastrofou.

47. Pokud mají být průmyslová odvětví samosprávná pod svými vlastními korporacemi, jak zabráníte finančníkům a bankéřům, aby pokračovali ve své současné politice?

Pro kontrolu bankovnictví a financí by byla zřízena korporace, stejně jako pro všechna ostatní odvětví. V tomto případě, stejně jako ve všech ostatních, by korporace pracovala v mezích národního blahobytu stanoveného vládou. Vládnoucí zásadou v oblasti financí bude, že britský úvěr bude používán výhradně pro britské účely. Vývoz úvěrů nebo kapitálu bude absolutně zakázán. Bude vypracován bankovní kodex, který bude tuto zásadu podrobně uplatňovat a bude mít platnost zákona. Korporaci budou podléhat nejen Bank of England a akciové banky, ale také finanční domy. Je pozoruhodné, že socialistická strana do svého plánu nezahrnuje finanční domy, které jsou odpovědné za většinu zahraničního bankovnictví. Důvodem je nejen to, že jsou z velké části židovské, ale také to, že mohou rozbitím burzy zlomit jakoukoli vládu provádějící

mezinárodní hospodářskou politiku. Volný pohyb kapitálu a úvěrů z jedné země do druhé je implicitně obsažen v mezinárodním obchodním systému. Proto je v rámci internacionalismu vždy v moci finančních domů zlomit vládu náhlými a nadměrnými pohyby, které rozbíjejí směnu a vyvolávají paniku. Pouze národní ekonomický systém je nezávislý na nutnosti takových pohybů ve svém běžném obchodě, a proto je nezávislý na mezinárodních financích.

48. Jak budete prosazovat svůj bankovní kodex?

Bankovní kodex bude mít sílu zákona a budou s ním spojeny vysoké sankce. Každý bankéř, který poruší zákon, půjde tam, kam dnes odchází chudí, když poruší zákon. Vzhledem k tomu, že většina bankéřů dává přednost luxusu svých současných bytů před pobytem ve vězení, zákon poruší jen velmi málo z nich. Navíc ti nejhorší provinilci již budou deportováni, neboť spadají do kategorie Židů, kteří hrubě zneužili pohostinnosti Británie.

49. Budou peníze vkladatelů v bankách a na poště v bezpečí?

Mnohem bezpečnější než v současnosti. Banky nyní používají vaše peníze v zahraničí v každém divokém schématu financování cizích zemí a díky tomu dostaly sebe i vaše peníze do mnoha problémů. Za fašismu budou muset být britské prostředky použity výhradně pro britské účely. Vaše peníze budou mnohem bezpečnější doma než v zahraničí. Pak budete vědět, co se s nimi děje. Fašismus chce vidět kapitál v co největším počtu rukou. Drobný investor a individuální úspory budou jeho zvláštní péčí. Další kontrola a regulace burzy zabrání tomu, aby byl drobný investor oškubán jako v současnosti.

50. Nebude současná vládní politika zdanění dovozu a věnování výnosů na subvencování domácích výrobců pro zemědělský průmysl uspokojivá?

Jedná se o systém, jehož cílem je udržet britskou produkci na nízké úrovni ve prospěch zahraničního dovozce. Na zahraniční dovoz je uvalena daň, která poskytuje subvenci britskému výrobci. Pokud je dovoz velký, je výnos dávky velký a subvence značná. Pokud je však dovoz velký, odebírá britskému zemědělci trh. Na druhé straně, pokud je dovoz malý, je trh k dispozici

britskému zemědělci, ale výnos dávky je rovněž malý a pomoc subvence je zanedbatelná. V důsledku toho je pomoc farmáři závislá na velkém dovozu, který ho připravuje o trh. Tento režim je pastí na zemědělský průmysl. V případě pšenice je výsledkem, že zatímco v roce 1869, kdy náš počet obyvatel činil 20 000 000, jsme měli 4 000 000 akrů pšenice, nyní máme pouze 1 772 000 akrů pšenice při počtu 45 000 000 obyvatel.

51. Proč podle vás současné vlády tolik zvýhodňují zahraniční dovozce?

Protože demokratické vlády jsou v područí mezinárodních financí, které jsou v tomto ohledu z velké části židovské. Velké finanční domy City poskytly půjčky cizím zemím. I když tyto půjčky předaly veřejnosti, dosahují značných ročních příjmů tím, že při rozdělování úroků působí jako daňoví agenti cizích zemí. Tyto roční úroky ze zahraničních půjček se neplatí v cizích penězích. Je vyplácen ve formě zahraničního zboží, například argentinského hovězího masa. To vysvětluje skutečnost, že země, jako je Argentina, nám ročně posílá mnohem více zboží, než my jí. Pokud vyloučíme zahraniční zboží, vyloučíme úroky z půjček poskytnutých City. Musíme si

vybrat mezi výrobcem a City a fašismus si vybírá výrobce. Staré strany si vybírají City nejen proto, že jsou v područí židovských financí, ale i proto, že v moci City je svrhnout každou vládu závislou na mezinárodním obchodu, jak bylo vysvětleno v odpovědi na otázku č. 47. Zemědělec nebude nikdy svobodný, dokud nezlomí moc židovských financí.

52. Domníváte se, že tato země může pěstovat všechny své vlastní potraviny?

Jsem přesvědčen, že můžeme v Británii vyrábět všechny potraviny, které se nyní dovážejí ze zahraničí, a to v hodnotě téměř 200 000 000 liber ročně, s několika málo výjimkami, jako je tvrdá pšenice z Manitoby, kterou můžeme získat z Kanady.

Vystupoval jsem na setkáních farmářů po celé Velké Británii a zatím jsem nenašel jediného farmáře, který by popíral, že britské zemědělství by mohlo dokonce zdvojnásobit svou produkci za předpokladu, že mu fašismus poskytne stabilní trh a ekonomickou cenu. Toho dosáhneme (1) vyloučením zahraničních potravin; (2) zvýšením kupní síly obyvatelstva, která umožní trh; (3) odstraněním nadměrných distribučních nákladů.

53. Jak dlouho bude trvat rozšíření zemědělského průmyslu v rozsahu, který navrhujete, a jak budete v tomto období řešit situaci?

Doba čtyř let by měla být dostatečná k nahrazení zahraničního dovozu britskou produkcí. Postupovali bychom takto. Vláda by se sešla s farmářskou unií a zeptala by se, o kolik by mohla každoročně rozšířit britskou zemědělskou produkci. Výměnou za maximální roční nárůst by vláda každý rok snížila zahraniční dovozy o stejnou částku, dokud by je britská produkce zcela nenahradila.

54. Jak bude zajištěn kapitál pro rozšíření zemědělské výroby?

Zemědělským bankovním systémem, který by půjčoval peníze na základě výsledků a schopností zemědělce, a ne pouze na základě zástavy.

55. Předpokládejme, že cizí státy odmítnou prodávat během přechodného období?

To je velmi nepravděpodobné. Všechny země produkující potraviny mají nadprodukci a soutěží o odbyt. Člověk letos neodmítne objednávku z obavy, aby se za tři roky neopakovala. V každém případě můžeme získat vše, co potřebujeme, od našich dominií, která mohou účastí na naší dlouhodobé i krátkodobé politice mnoho získat.

56. Jak zvýšíte mzdy zemědělským dělníkům?

Mzda zemědělského dělníka se musí zvýšit a také se zvýší. To znamená, že zemědělec musí přidat nejvyšší současné ceny, které nejenže mu zajistí ekonomickou cenu, ale také dostatečnou mzdu pro jeho zaměstnance. To nebude znamenat velké zvýšení ceny pro spotřebitele: (1) protože se sníží zbytečné náklady na prostředníky; (2) zemědělec může zvýšit svou produkci ve větším poměru, než je zvýšení jeho mzdových nákladů, jakmile mu bude zajištěn trh. Dále spotřebitelé jako pracovníci obdrží prostřednictvím korporativního systému zvýšení mezd, které bude podstatně vyšší než případné zvýšení cen potravin. Skutečné mzdy tedy zůstanou vyšší.

57. Jak by vaše zemědělská politika ovlivnila naše dominia?

V současné době dovážíme 193 000 000 liber potravin ze zahraničí a 163 000 000 liber z našich dominií. Navrhujeme zcela vyloučit zahraniční. Až se tak stane, bude na domácím trhu dostatek místa pro britské i dominiové zemědělce. Není zde místo ani pro cizince. V některých případech, například u tvrdé pšenice, budou objednávky, které jsou v současné době zadávány v zahraničí, převedeny do dominií. Na oplátku požádáme Dominia, aby přijímala naše výrobky, například uhlí. Kanada například běžně odebírá 14 000 000 tun uhlí z Ameriky a pouze 1 750 000 tun z Velké Británie. Kdyby se americká objednávka převedla na Británii výměnou za větší objednávku pšenice z Kanady, našlo by práci asi 40 000 britských horníků. Shrnuto, naše politika tedy zní: britský zemědělec na prvním místě, zemědělec z dominií na druhém místě; cizinec nikde.

58. Jaký je váš postoj k desátkům?

Systém desátků je z principu špatný a v praxi je pro mnoho zemědělců zničující. Toto břemeno proto převezme stát. Desátky představují mrtvou ruku

minulosti dusící živý průmysl. Je špatné, aby za národní instituci platila pouze jedna část společnosti. Kdyby bylo londýnské City pověřeno vydržováním armády, brzy by vypukla válka o desátky. Dále je pro duchovenstvo těžké, když je jeho živobytí závislé na nespravedlivých poplatcích od chudých farníků. Zrušení tohoto zastaralého systému prospěje jak zemědělství, tak církvi.

59. Jaký je váš postoj k soukromému vlastnictví půdy a k dědickému vlastnictví?

Jsme přesvědčeni, že soukromá držba půdy by měla být co nejvíce rozptýlena v mnoha různých rukou. Naše politika bude usilovat o co největší počet vlastníků-zemědělců a bude všemi způsoby podporovat předávání takové půdy z otce na syna. Tím se vytvoří dědičný zájem a hrdost na půdu, což oživí ducha venkova. S velkými vlastníky půdy se bude zacházet jako se všemi ostatními vlastníky dědičného majetku. Vlastnictví půdy bude považováno za svěřenectví na principu žádné odměny bez služby. Vlastník půdy, který toto svěřenství zneužije, přijde o půdu bez náhrady a ta bude rozdělena mezi zemědělské vlastníky. Na druhé straně bude podporován vlastník půdy, který bude vykonávat skutečné místní

vedení a bude vracet ve službě venkovu ekvivalent své odměny získané z půdy. Takové muže si sociálnědemokratický systém, který umožnil hrubé zneužívání dědičného majetku, vyčlenil k útoku. Židovský finančník, burzovní spekulant nebo majitel obchodu s vědry může nashromáždit velké jmění a odkázat je svému synovi. Zájem syna o zemi nemusí přesáhnout úroveň nočního klubu a bohaté zásoby šampaňského. Přesto je v současném systému takový vlastník dědičného bohatství považován za zcela hodného úcty, zatímco předmětem opovržení a útoků je člověk, který celý svůj život zasvětil venkovu, kde kořeny jeho rodu sahají po staletí do dědičného vlastnictví půdy. To je jeden z mnoha příkladů falešných hodnot současné finanční demokracie. Za fašismu bude půda nepřítomného statkáře a marnotratníka vyvlastněna. Bude podporován místní vůdce a služebník venkova, kde se narodil a vyrostl.

60. Jaké případné změny provede fašismus v zákonech týkajících se dědičného majetku?

Fašismus neuznává princip odměny bez služby. Dědičné bohatství proto nebude povoleno, pokud za něj

nebude poskytnuta služba. Ta nemusí mít nutně podobu produktivní služby. Veřejná služba může být poskytována výměnou za privilegium dědičného bohatství. Je správné, aby člověk mohl pracovat nejen pro sebe, ale i pro své děti. Není správné, aby děti mohly žít v nečinnosti z bohatství, které vytvořili jiní. Služba musí odpovídat odměně, které se těší. Dědičné bohatství, které není ospravedlněno službou, připadne státu.

61. Máte nějaké zvláštní zásady pro bavlnu?

Jedině fašistická vláda může Lancashire zachránit, protože jedině fašismus je připraven přijmout rázná opatření proti konkurenci orientálních kuliů, která ničí průmysl.

(1) Fašismus vyloučí japonské bavlněné zboží z Indie a převezme současnou indicko-japonskou dohodu o bavlně. Tím se do Lancashiru přenese japonský trh o velikosti 400 milionů čtverečních yardů, který dá práci 20 000 dělníků.

(2) Fašismus odstraní indická cla na lancashirské zboží a donutí indické majitele továren, aby zvýšili životní úroveň svých dělníků. To poskytne Lancashiru další trh v Indii v rozsahu nejméně 500 až 1 000 milionů

čtverečních yardů, což dá práci dalším 25 000 až 50 000 lancashirským dělníkům.

(3) Fašismus vyloučí zahraniční textil z korunních kolonií. Tato politika zajistí Lancashiru odbyt 300 milionů čtverečních yardů, což dá práci dalším 15 000 dělníkům. 60 000 až 85 000 nezaměstnaných dělníků z Lancashiru může najednou najít zaměstnání díky fašistické politice, která bude trvat na tom, že země, které Británii dluží vše, jí za to něco dají.

(4) Fašismus zastaví hanebné vykořisťování indických dělníků mezinárodními financemi. Průmyslové slumy v Indii budou smeteny a domorodí majitelé továren budou nuceni udržovat slušnou životní úroveň. Mezinárodní finance vykořisťují indické dělníky, aby mohly snižovat mzdu dělníků v Lancashiru. Je v zájmu obou, aby toto spiknutí bylo zastaveno.

62. Pokud indické bavlnářské závody zruinují Lancashire levnou konkurencí, zavřete je dekretem? Pokud ne, jak zabráníte snižování mezd v Lancashiru, protože domorodci nelze platit mzdu bílého muže, aniž by v Indii nastal společenský chaos?

Indické továrny jsou ve srovnání s lancashirskými tak neefektivní, že navzdory nízkým mzdám mohou bez ochrany velmi vysokým tarifem jen stěží konkurovat lancashirským továrnám. Proto indičtí politici (ovládaní majiteli továren, kteří jsou zase ovládáni západními finančníky) tak energicky agitují za daňovou autonomii, aby vyloučili lancashirskou konkurenci. My (1) odstraníme clo proti Lancashiru; (2) pomocí tovární a podnikové legislativy zajistíme v indických továrnách podmínky, které jsou oproti současným standardům velmi pokročilé. Tato dvě opatření ve spojení vrátí Lancashiru dostatečný podíl na indickém trhu, aby vyřešila jeho problém s nezaměstnaností. S rostoucí efektivitou indických továren, která je důsledkem vyšší životní úrovně, lze postupně zvyšovat mzdy. Můžeme tak trvale udržovat konkurenční rovnováhu ku prospěchu britských i indických dělníků.

V krajním případě by se však fašistická vláda neštítila zavřít všechny továrny na bavlnu v Indii. Velkou a naléhavou potřebou indického lidu je vyrábět potraviny, které potřebuje, aby se zachránil před hladomorem. Zemědělství je pro Indii přirozeně příhodné a těžký průmysl je novinkou, která by se nemusela osvědčit. Úsilí fašistické vlády by mělo být po

delší dobu zaměřeno na povzbuzení indického lidu, aby se věnoval takové formě práce, která jeho subkontinentu přinese největší užitek a která bude méně škodlivá pro Lancashire; nebylo by tedy třeba litovat, kdyby indický přádelnický průmysl v Indii nakonec zanikl.

63. Máte nějaký plán na reorganizaci uhelného průmyslu nebo znárodnění uhelných poplatků?

Máme plán reorganizace uhelného průmyslu, ale samotná reorganizace nestačí. Je třeba také vytvořit podmínky, v nichž je možné vést průmysl hospodárně a zároveň platit horníkům mzdu, která je důstojná nebezpečného povolání. K tomu je třeba se opět odpoutat od internacionalismu. Hornictví a horník nemohou nikdy prosperovat, dokud bude pokračovat boj proti levné pracovní síle, jako je ta polská, placená 2 libry měsíčně v dolech vytvořených financemi londýnské City. Proto spojujeme reorganizaci s národní hospodářskou politikou. Pro účely reorganizace bude zřízena hornická korporace, kterou budou řídit stejní zástupci horníků, majitelů dolů a spotřebitelů, přičemž posledně jmenovaní budou jmenováni vládou. Tato korporace bude mít za úkol využít skryté zisky a zastavit nehospodárné

rozhazování a proplétání, které nyní existuje na straně rozdělování. Rovněž zavede národní dohodu, která horníkům zaručí skutečnou minimální mzdu na úrovni životního minima.

Systém poplatků bude zrušen bez náhrady, s výjimkou případů nouze nebo služby. Těžební korporace bude také odpovědná za opětovné ubytování horníků a za okamžité provedení dalších naléhavých reforem, které všechny strany podporují slovy, ale které nikdy nebyly provedeny za éry řečí a nikdy nebudou, dokud nebude možné jednat. Tyto reformy umožní národní hospodářská politika. Zahraniční ropa a benzín budou vyloučeny a Británie bude zásobována ropou a benzínem z vlastního uhlí. Jen to dá práci více než 90 000 horníků. Moderní věda umožnila vyrábět ropu a benzin z britského uhlí bez zvýšení ceny pro spotřebitele, jak je uvedeno v našich podrobných publikacích. Tomuto velkému rozvoji v současné době brání skutečnost, že londýnská City investovala 140 000 000 liber do zahraničních ropných a benzinových společností a její zájmy budou nepříznivě ovlivněny tím, že britští horníci budou zaměstnáni při výrobě uhlí, z něhož se bude těžit ropa a benzin, a tím bude zajištěna ještě větší zaměstnanost. Fašismus jako vždy podřizuje zájmy

mezinárodního finančníka zájmům britského výrobce. Kromě toho bude více uhlí spotřebováno větší výrobou a spotřebou zboží v Británii a více uhlí bude prodáno do impéria výměnou za výrazně zvýšené množství surovin, které od něj budeme kupovat pro potřeby našeho rozšířeného průmyslu. Reorganizace je nezbytně nutná, ale k záchraně horníků nestačí. Nutná je také národní a říšská hospodářská politika. To však znamená nahradit současnou diktaturu financí diktaturou vůle národa.

64. Jak vaše politika ovlivní britskou námořní dopravu a jak chcete pomoci obchodním službám?

Argumentuje se tím, že vyloučení dovozu bude mít nepříznivý vliv na obchodní výměnu v oblasti zahraničního dovozu. Je však třeba mít na paměti, že místo dovozu zahraničních výrobků budeme potřebovat značně rozšířené dodávky surovin z říše. Suroviny jsou objemnější než průmyslové výrobky, viz prohlášení ministra zemědělství v Dolní sněmovně 8. března 1935, že na každou libru vepřového masa chovaného v Británii se dovážejí 4 libry krmiv. Kromě toho obchod ze zahraničních přístavů do britských přístavů činí pouze 50 %. Britský, zatímco obchod z přístavů impéria do

britských přístavů je i nyní z 90 procent britský a za fašismu bude 100 procent. Britský, protože vyloučíme cizí lodě z obchodních tras Impéria. Vyloučením zahraničních manufaktur a nahrazením nosného obchodu se surovinami Impéria tedy nahradíme obchod, který je pouze z 50 procent britský, obchodem, který je ze 100 procent britský. Pokud jde o obchodní služby, naše návrhy jsou následující:

(1) úplné vyloučení zahraničních lodí z britské dopravy;

(2) pouze imperiální posádky pro imperiální lodě;

(3) pouze bílé posádky pro lodě impéria na plavbách mimo tropické oblasti;

(4) sešrotování starých lodí a stavba nových pod dohledem vlády díky většímu bohatství korporátního systému.

65. Jak chcete odstranit chudinské čtvrti a přelidnění a jak na to získáte peníze?

Slumy budou rozděleny do sekcí. Obyvatelé první části budou ubytováni v dočasných ubytovnách mimo město a bude pro ně zajištěna doprava do práce a zpět.

První část slumu bude poté zbourána a přestavěna a její obyvatelé budou znovu ubytováni. Obyvatelé druhé části budou poté ubytováni v dočasných ubytovnách a stejný postup bude pokračovat až do vyřešení problému slumů. Celý projekt bude probíhat podobně jako výroba munice za války. Budou mobilizovány všechny zdroje a přímá výroba materiálů bude probíhat podle standardizovaných požadavků. Tato metoda ve válce nesmírně snížila náklady na náboje a bude mít odpovídající vliv na stavební materiály. Projekt bude financován z úvěrů garantovaných státem. Současné slumy budou převzaty bez náhrady. Jediným poplatkem připadajícím na stát bude rozdíl mezi současným nájemným placeným obyvateli slumů a nízkou úrokovou sazbou z půjčky. Tento poplatek by neměl být velký vzhledem k velkému snížení stavebních nákladů, které tyto metody přinášejí.

66. Co udělá fašistická vláda, aby zabránila „páskové“ výstavbě, která hyzdí krajinu?

Nuceně získat za venkovské hodnoty široký pás pozemků po obou stranách silnice. Výstavba bude povolena pouze ve značné vzdálenosti od hlavní silnice a

bude propojena vedlejšími komunikacemi. Veškerá hodnota z rozvoje silnice připadne státu, který ji vytvoří.

67. Jaký je postoj fašistů k odborům?

Žádný odborář nebude za fašismu trpět ztrátou jakýchkoli výhod, které nyní požívá. Naopak, bude mít větší výhody, protože odborové fondy budou při zákazu stávek a výluk plně k dispozici ve prospěch členů odborů. Odbory již nebudou nástrojem třídního boje. Budou jedním z hlavních pilířů korporativního státu, který se bude aktivně podílet na průmyslové vládě země. Zaměstnanci budou mít rovné zastoupení se zaměstnavateli ve všech korporacích. V případě sporu budou záležitost řešit zástupci spotřebitelů jmenovaní fašistickou vládou, která je volena celým národem a je mu odpovědná. Dělníci se tak budou těšit nejen jistotě, ale i plné účasti na ziscích průmyslu, které ze stávek ještě nikdy nedosáhli. Odbory, stejně jako každý jiný velký orgán národa, budou zbaveny politické kontroly, která zkazila a zvrátila jejich účel. Odboroví předáci se budou starat o členy odborů, místo aby se starali o svou politickou kariéru.

68. Jaký je postoj fašistů k obchodníkům a družstvům?

Postavení malého obchodníka bude jistě zachováno. Poskytuje lidem osobní služby a pozornost, kterou jim nemůže poskytnout ani družstvo, ani obchodní řetězec. Je také faktorem stability, podnikavosti a vlastenectví v národě, které je třeba zachovat. V rámci organizovaného státu je místo jak pro družstvo, tak pro malého obchodníka. První poskytuje levnost, druhý individuální služby a rozmanitost. Není zde však místo ani pro obchodní řetězce. Malému obchodníkovi bude za fašismu pomáhat Distribuční korporace, která mu poskytne levné možnosti hromadného nákupu, jichž v současnosti využívají pouze velké kombináty. Družstva budou ve fašistickém státě hrát větší, nikoli menší roli. Podporují fašistický princip, který vyžaduje co nejširší rozptýlení a vlastnictví kapitálu. Stavějí se jak proti socialistickému principu státního vlastnictví, tak proti kapitalistickému principu koncentrace kapitálu v rukou několika vykořisťovatelů. Za fašismu budou vykonávat životně důležitou službu hromadného nákupu a levného prodeje. Jejich sféra se rozšíří, ale na oplátku se musí zbavit politické kontroly, která překrucuje a kazí skutečný účel spolupráce. Budou skutečnými obchodními koncerny sloužícími národu.

69. Jaký je postoj fašismu k obchodním řetězcům?

Obchodní řetězce vlastněné židovským a zahraničním kapitálem budou vyřazeny. Jejich zaměstnanci budou začleněni do rozšířeného družstevního systému, na který se odkazuje v předchozí otázce. Řetězce obchodů, které jsou v britském vlastnictví, budou povoleny pouze na základě licence a v rozsahu, který nebude narušovat fašistický systém malých obchodníků a družstev. Fašismus nebude tolerovat rostoucí monopol na životně důležité zásobování národa v cizích rukou.

70. Jaké bude postavení žen v domácnosti?

Ženy nebudou vytlačeny z průmyslu, ale také nebudou vytlačovány z domova, jako je tomu v současnosti, kdy mnoho žen, které chtějí zůstat doma, vdát se a mít děti, je vytlačováno do průmyslu, protože manželé nebo otcové jsou nezaměstnaní nebo mají nízké platy. To je vážné ohrožení rasy, které fašistická hospodářská politika bude kontrolovat svým systémem vysokých mezd, který bude muži platit tolik, aby mohl zajistit chod domácnosti.

71. Jaké bude postavení žen v průmyslu a profesích?

Ženy nebudou nuceny odejít do důchodu z průmyslu nebo z profese. Současnou válku pohlaví v průmyslu ukončí fašistická hospodářská politika, protože bude vytvořena dostatečná poptávka po pracovní síle, která zajistí práci pro všechny. Současný boj vzniká z nedostatku pracovních míst. Ženy zaměstnané v průmyslu a v profesích budou odměňovány naprosto stejně jako muži.

72. Zvýšili byste věk pro ukončení školní docházky?

V roce 1930 jsem jako člen vlády prosazoval zvýšení školní docházky. Tento systém, stejně jako systém starobních důchodů, byl odmítnut Labouristickou stranou, když byla u moci, a ta je nyní prosazuje z bezpečného útočiště opozice. Fašistické názory na školství však dalece přesahují současné teorie o školní docházce. Děti bohatých nedokončí vzdělání dříve než v 18 letech. Nutnost, aby si mladí lidé vydělávali, dnes takovou možnost u dětí chudých vylučuje. Až si otec v rámci korporativního systému vydělá na živobytí, bude nejen možné, ale bude povinností národa poskytnout

všem stejnou možnost vzdělání a spravedlivou šanci v životě. Pro talentovanou mládež bude k dispozici specializované vzdělání až po univerzitu. Pro všechny musí být k dispozici plný duševní a tělesný rozvoj, dokud jim skutečná zralost neumožní vstoupit do průmyslu bez překážek. Sdíraná dětská práce nahrazující práci dospělých je jednou z ostud současné civilizace. Ve správně organizovaném národě se dítěti dostane plného duševního a fyzického vzdělání jako občanovi, dokud nebude moci zaujmout své místo v průmyslu, aniž by uškodilo sobě nebo starším.

73. Jste pro „důchod v 60 letech“ nebo v jakémkoli jiném věku?

Nejenže jsem pro důchody v 60 letech, ale v roce 1930, kdy jsem byl členem vlády, jsem vypracoval nouzový program, který nabízel důchod ve výši 1 libry týdně pro muže a 10 liber týdně pro jeho ženu, pokud dobrovolně odejde do důchodu v 60 letech. Tento systém byl vypracován tak, aby okamžitě zajistil práci pro 280 000 lidí, kteří nahradili staré, dobrovolně odcházející do důchodu s ročními čistými náklady pro stát ve výši pouhých 2 500 000 liber během patnáctiletého

amortizačního období. Nízké náklady vznikly díky velké úspoře na dávkách v nezaměstnanosti, kterou čerpali mladí lidé, jež nyní převzali práci starých. Fašismus by takový systém učinil trvalým přímo zvýšenými příjmy plynoucími z rozšířeného průmyslu, což by umožnilo jeho financování.

74. Jaký je váš názor na testy majetkových poměrů a zákon o anomáliích?

Vždycky jsem byl proti tomuto malichernému šikanování nezaměstnaných. Jediným testem nezaměstnaného je test práce za slušnou mzdu. Tato zkouška je možná pouze tehdy, když je vláda dostatečně výkonná, aby organizovala hospodářské veřejné práce v dostatečném rozsahu, který tuto zkoušku zajistí. V době, kdy jsem byl ve funkci, jsem vymyslel programy užitečných prací, které i v rámci demokratické vlády poskytly okamžité zaměstnání 800 000 lidí. Tento počet by mohla fašistická vláda se skutečnou akční silou v případě potřeby zdvojnásobit, dokud by naše hospodářská politika nevstřebala nezaměstnané do normálního průmyslu. S takovými programy v ruce může vláda nezaměstnaným říci: „Zde je dobrá práce za

dobrou mzdu. Vezměte ji a pracujte, jinak nedostanete nic.“ To je jediný správný test. To však závisí na odvaze a efektivitě vlády. Všechny současné vlády nutí nezaměstnané platit za jejich vlastní lenost a neschopnost vytvářet pracovní programy ekonomického charakteru.

75. Budou nemocnice znárodněny? Pokud ne, byly by podporovány státem? Pokud ano, neodradilo by to soukromé dárce?

Dobrovolné nemocnice, které udělaly tolik pro vzdělávání lékařů, zubařů a zdravotních sester, mají z finančních důvodů nepochybně velké potíže pokračovat ve své činnosti na nejvyšší úrovni. S obdivem se díváme na práci, kterou vykonali muži a ženy odpovědní za vybudování tohoto systému, a nevidíme žádný důvod pro zrušení dobrovolného systému. Chtěli bychom však jmenovat národního ředitele nemocnic, který by koordinoval práci všech nemocnic (dobrovolných i státních) a který by byl zastoupen nominanty v řídících výborech všech dobrovolných nemocnic. Stát by si sice stanovil za svou povinnost nalézt další nezbytné finanční prostředky pro efektivní řízení dobrovolných nemocnic, ale nezasahoval by do jejich vnitřního řízení. Vládní

nominanti by pouze pomáhali odbornými radami a zároveň by působili jako spojka mezi nemocnicemi a národním ředitelem. Důrazně popíráme kritiku, že by zavedení takového systému znamenalo pokles nedobrovolných příspěvků. Fašismus přinese do Británie skutečného ducha oběti pro obecné blaho a zvýší ochotu lidí podporovat finančními příspěvky takové instituce, jako jsou nemocnice v jejich zemi. Fašismus věří, že je nezbytné, aby nemocniční ubytování bylo k dispozici každému občanovi, který jej potřebuje, a navíc musí být ke každé nemocnici přidělen vysoce kvalifikovaný lékařský a ošetřovatelský personál.

Z Německa je zajímavé, že ačkoli se nacionálněsocialistická vláda zavazuje pečovat o blahobyt národa, duch obětavosti a přispívání na dobročinné účely se nezmenšil. Nejlepším příkladem toho je služba zimní pomoci, jejíž sbírky byly pozoruhodné co do výše vybrané částky.

76. Jaká je politika hnutí v oblasti omezování porodnosti a zda hnutí schvaluje povinnou sterilizaci nezpůsobilých?

Poznatky o antikoncepci, stejně jako všechny poznatky, které poskytuje moderní věda, by měly být dostupné všem, kdo po nich touží. Nový sociální smysl fašismu však opět zajistí plození dětí těmi, kdo jsou k tomu způsobilí, a zvyšování životní úrovně ji bude dále podporovat. V současné době je antikoncepce známa a požívána relativně dobře situovanými lidmi. Velmi chudí ji většinou neznají a praktikují ji méně. Výsledek je přesně opačný než je v národním zájmu. Vlastenectví, které fašismus probudí, spolu s větší ekonomickou jistotou povede k tomu, že se počet rodin bude zvyšovat i u těch, kteří v současnosti praktikují omezování porodnosti. Nebudeme lidem upírat vědomosti, protože pokud se jim nedostane dobrých vědomostí, nutně se jim dostane špatných. Ale nové hodnoty fašistické civilizace a nový sociální smysl zabrání tomu, aby znalosti škodily. Ti, kdo se správně staví proti současným tendencím omezování porodnosti, mohou jedině tak zajistit kýžený výsledek národního probuzení fašismu. Nezpůsobilým budou nabídnuty alternativy segregace, která dostatečně zabrání plození nezpůsobilých dětí, nebo dobrovolná sterilizace - nikdo nebude sterilizován proti své vůli.

77. Jaký je váš názor na Rooseveltův New Deal?

Rooseveltův New Deal je pokusem o plánování bez moci plánovat. Dále New Deal používá nástroj, který nejvíce odporuje organizovanému státu, protože se opírá o hospodářskou anarchii, totiž židovské finance. V těchto dvou ohledech je opakem fašismu a také z těchto dvou důvodů selhal. Rooseveltův neúspěch nově ilustruje fašistické tvrzení, že novou civilizaci může zavést pouze nové hnutí vybudované od základů podle nového modelu moderní doby. Vlastní síly demokracie v Americe jsou snadno sabotovány velkými zájmovými skupinami. Skutečná moc může vzejít pouze z vítězství fašismu a pouze ze skutečné moci mohou vzejít velké změny. Dále, než se zrodí nová civilizace, musí se nejprve probudit mysl a duše národa. K tomu jsou nezbytná léta fašistického boje a skutečnost fašistického triumfu.

78. Jak ovlivňuje vaše průmyslová politika dominia?

Náš rozšířený průmysl bude vyžadovat mnohem více surovin, které lze všechny produkovat v Impériu. Budeme nakupovat suroviny od zemí Impéria přímou dohodou, že za ně budou brát ekvivalent libry za libru našich výrobků. Kromě manufaktur pro běžnou spotřebu bude Impérium v rámci systému plánování Impéria stále

více poptávat kapitálové statky v podobě strojů pro rozvoj svého primárního průmyslu.

79. Nejsou samotná dominia industrializována? Budou schopny přijímat naše výrobky?

Je pravda, že se industrializují, ale stále jsou především producenty potravin a surovin. Proces industrializace a diverzifikace se zvýší a urychlí, pokud jim budeme i nadále odpírat odbyt jejich primárních produktů. Na druhé straně, pokud jim takový trh poskytneme, proces industrializace se automaticky zastaví. Národ, stejně jako jednotlivec, nebude vykořeňovat své stávající podnikání ve prospěch nového podnikání, pokud se stávající podnikání může vyplatit. V současné době existuje přirozená rovnováha obchodu mezi našimi manufakturami a imperiálními primárními produkty. Plánování impéria tuto rovnováhu podpoří.

80. Jak víte, že dominia vaši politiku přijmou?

Z jednoduchého důvodu, že se jim to vyplatí a že je to pojistka, o kterou vždy žádali. Neodmítnou větší a lepší trh v Británii ani výhodné obchody, po kterých vždy

toužili, kvůli nějaké politické teorii. Nebudou si uřezávat ekonomické nosy, aby si uřízli politickou tvář. Kromě toho se v dominiích rozvíjejí fašistická hnutí a vrozená loajalita fašismu má pro ně zvláštní přitažlivost.

81. Jaký je váš postoj ke koloniální emigraci?

Jsme pro dobrovolnou emigraci. Zejména bychom měli napomáhat emigraci celých komunit, aby se po řádné přípravě na jejich přijetí a náležité finanční podpoře otevřela nová území. Finance zbavené protispolečenského spekulativního odbytu zde najdou plodné pole působnosti. Neúspěch současné emigrace je způsoben nedostatkem rozsáhlého, plošného plánování. Takto zvládnuto by mohlo být zajištěno výnosné odbytiště pro nejméně 100 000 ročně našeho obyvatelstva.

82. Jaký je váš postoj k velšským a skotským nacionalistům?

Čistě velšské a skotské otázky by měli na místě řešit Velšané a Skotové. V tomto směru sympatizujeme s velšskými a skotskými nacionalisty a k realizaci této zásady by byly delegovány široké pravomoci. Věříme v

národní hrdost a tradice; ty by měly být vždy podporovány. Efektivita dále vyžaduje rychlé řešení místních otázek člověkem na místě. Ale rozdělení Velké Británie na primitivní anarchii odmítáme. S rozumnými protagonisty velšského a skotského nacionalismu bychom se pravděpodobně shodli. S extremisty bychom měli velmi silně nesouhlasit. Rozumným řešením je jednota v ekonomických otázkách spojená s veškerou možnou podporou zachování národního charakteru, kultury a tradic.

83. Jsou navrhovány nějaké změny ve správě korunních kolonií?

Jižní Rhodesie má již parlamentní demokracii. Všechny korunní kolonie, které jsou pod kontrolou britské vlády, se budou rozvíjet spíše na základě korporativní než zastaralé parlamentní linie. Pokus obléci zaostalé země do oděvů západní demokracie se ukázal jako neúspěch.

84. Jakými reformami byste nahradili návrh zákona o Indii?

(1) Zachování absolutní moci britské koruny nad všemi problémy obranné a fiskální politiky v rozsahu nezbytném pro financování obrany a zabránění vytváření obchodních bariér proti Británii. (2) Úplné zrušení indických cel vůči britskému zboží s odůvodněním, že je jen spravedlivé, aby se Británii vrátilo něco za vše, co pro Indii udělala. (3) Tovární legislativa, která by zrušila odporné průmyslové podmínky v Indii, jež jsou ostudou britské civilizace. (4) Silná a pokroková hospodářská politika - zavlažování, družstevní zemědělství a odbyt; zřízení zemědělských bank, které by zlomily moc lichvářů nad rolníky. (5) Zavedení korporativního systému namísto západního demokratického systému postaveného ve městech na stavovské linii a na venkově vybudovaného stupňovitě až k ústřednímu úřadu z tradičního základu vesnického pančajátu. Takový systém je zároveň více v souladu s indickou tradicí i s moderním západním myšlením. (6) Obecně bychom se měli přestat dohadovat s právníky a využít služeb skutečných indických vlastenců v širokém rozsahu korporativního systému, jehož cílem je zvýšit postavení indických mas v novém velkém ekonomickém rozmachu. Ekonomická akce je nejjistějším lékem na politický nepořádek. V síle vlády jdeme tedy dál než konzervativní stoupenci, ale se

silnou vládou spojujeme hospodářskou politiku, která daleko předčí koncepce kterékoli současné strany.

85. Neznamenalo by to v Indii potíže?

Každopádně se potýkáme s problémy. Indické extremistické politiky neuklidní nic jiného než úplné oddělení. Rozsáhlé nepokoje nyní existují a budou se rozšiřovat. Věříme, že kopřivy, které jsou uchopeny, bodají méně než kopřiva v rozmařilých rukou. Dnes se v Indii setkáváme pouze s opozicí řečí. V době vzpoury jsme měli opozici ze strany indických živlů schopných akce. Od té doby jsme získali lepší silnice a železnice, telegraf, telefon, bezdrátové spojení, automobilovou dopravu a letadla. To vše jsou faktory mobility, které vládě pomáhají udržovat pořádek. Je také třeba mít na paměti, že velká část Indie je ovládána loajálními knížaty, kterým se nenavrhuje jakkoli zasahovat, pokud budou při spravedlivém vládnutí plnit své současné závazky vůči Koruně. Ve skutečnosti se dnes potýkáme s 1/10 problému našich předků a jsme obdařeni desetinásobkem jejich zdrojů. Kdybychom nedokázali Indii udržet, byli bychom 1/100 toho, čím byli oni. Alternativou v Indii je zůstat stát, nebo utéct. Budeme-li stát, budeme mít méně

nepořádku než nyní. Pokud utečeme, nejenže Indii ztratíme, ale v průběhu hanebného odchodu dostaneme pořádný kopanec, který si zasloužíme. V dějinách bylo odňato mnoho říší. Konzervativní strana Velké Británie poprvé navrhuje, aby bylo impérium rozdáno.

86. Je vaším záměrem pokusit se o vzdělání indických mas? Pokud ano, jak byste mohl zabránit tomu, aby se staly stejně nespokojenými jako bývalý univerzitní babu? Pokud ne, jak vymýtíte špatnosti a útlak, které jsou vlastní hinduistickému náboženství?

Určitě se pokusíme o vzdělávání indických mas, ale ne podle západního vzoru. Chybou bylo vnucování západní kultury orientálnímu životu. Indové by měli být vedeni k vyšším ambicím, než být bledou napodobeninou Západu. Nejlepší indické mozky budou na tomto pojetí velmi ochotně spolupracovat. Je tragédií, že Indové se starší kulturní tradicí, než je ta naše, se snaží pouze napodobovat naše neúspěchy, například parlamentní instituce. Nespokojenost pramení z této neúčinné nápodoby, kterou podporují západní parlamentáři a akademičtí ideologové. Fašismus učí hrdosti na rasu a rasovou kulturu. Za fašismu vzniknou indičtí vůdci, kteří

budou pokračovat ve svých vlastních tradicích a kultuře v rámci impéria a moderního světa vědy.

87. Říká se, že fašismus znamená válku. Jak na toto obvinění odpovíte?

Jedině fašismus může zachovat mír, protože sám odstraňuje příčiny války. Hlavní příčinou války je boj o trhy. Každý národ vyrábí více, než může prodat doma, a tak se snaží prodat své přebytky v zahraničí, v tvrdé konkurenci s ostatními národy. Diplomacie, finance, zbrojení a nakonec i válka jsou používány jako zbraně v boji o trhy. Vybudováním samostatného nebo autarchického systému se stáhneme z boje o trhy, a tím se zbavíme rizika války. To je odpověď na fantastické tvrzení, že mír a impérium jsou neslučitelné. Až budou ostatní národy následovat našeho příkladu, nebude už o co bojovat. Je pravda, že za tímto účelem budou muset malé národy vstoupit do hospodářských federací. Je také pravda, že musíme zařídit, aby všechny národy měly v té či oné formě přístup k surovinám. To však v žádném případě není nemožné ve světě, který produkuje více surovin, než v současnosti spotřebovává. Problémy hojnosti nejsou neřešitelné. Tohoto konstruktivního

úkolu fašistické vlády bude dosaženo, až zvítězí naše doktrína, že internacionalismus, a nikoli nacionalismus, znamená válku. Odstranění příčin války a míru bude spočívat na realitě.

88. Věříte v zasahování do cizích sporů?

Naším mottem je „Britové bojují pouze za Brity“. Již nikdy nesmí armády branců opustit tyto břehy v cizím sporu. Bojujeme pouze na obranu britského impéria. Jedinou hrozbou pro toto impérium je sovětské Rusko. Spojení velmocí Evropy prostřednictvím univerzálního fašismu v rámci kolektivní bezpečnosti proti Sovětům může válku odvrátit. Rozdělení velmocí politikou současné vlády nahrává Sovětům a hrozí nám univerzálním požárem, z něhož může těžit pouze sovětský nepřítel civilizace.

89. Nebudete vyloučením japonského zboží z Indie a korunních kolonií, o Británii nemluvě, směřovat k válce s Japonskem?

Japonsko chce mít odbyt nejen pro své přebytečné zboží, ale také pro své přebytečné obyvatelstvo. Jejím

přirozeným odbytištěm je bandity ovládané území severní Číny, kde by Japonsko mohlo založit vlastní říši, srovnatelnou s naší indickou říší, a prokázat tak službu sobě i světu. V současné době jí v tom brání západní mocnosti, zejména Velká Británie, protože taková politika nepříznivě zasáhne do vlivu a intrik sovětského Ruska na tomto území. Západní demokracie se ohánějí Sovětským svazem, aby tyto barbary mohly použít proti fašistickým zemím, které nemají rády a kterých se bojí. Fašismus by tuto politiku zvrátil. Schválili bychom vstup Japonska do severní Číny pod podmínkou, že bude souhlasit s vyloučením japonského zboží z Britské Indie a korunních kolonií. Japonsko by tuto praktickou dohodu uvítalo. Kromě toho by pravděpodobně souhlasilo s rozumným rozdělením jihoamerických a dalších trhů, z nichž nás v současnosti vytlačuje její levná pracovní síla. Tak by se mohl zachránit lancashirský a yorkshirský obchod bez války s Japonskem.

90. Souhlasíte s odzbrojením?

Fašismus nesouhlasí s tím, aby Británie byla jedinou neozbrojenou zemí v ozbrojeném světě. Měli bychom proto v co nejkratší době (1) poskytnout Británii letectvo,

které by se vyrovnalo kterémukoli jinému na světě; (2) modernizovat a mechanizovat naši armádu; (3) modernizovat naše loďstvo a uvést ho do stavu, aby mohlo bránit naše obchodní cesty; (4) financovat tato opatření půjčkou speciálně upsanou vlastenci s nízkým úrokem amortizovaným po dobu několika let (návrh autora z července 1934). Jsme ochotni odzbrojit, pokud totéž učiní ostatní národy a naše relativní bezpečnost nebude narušena. Nevěříme však v to, že by slabá Británie prosila ostatní, aby odzbrojovali, jak jsme to dělali po celá minulá léta, aniž by to mělo jiný účinek než pohrdání. Británie může uplatnit své vůdčí postavení vůči míru pouze jako silná mocnost schopná se bránit.

91. Jaký by byl postoj fašistického státu k soukromé výrobě a vývozu zbraní?

Byla by zřízena korporace, která by kontrolovala zbrojní výrobu v zájmu národa.

92. Jaký je váš postoj ke Společnosti národů?

Současná Společnost národů se odklonila od svého původního účelu, a proto selhala. Stala se nesvatou

aliancí rozpadajících se demokratických systémů, v níž stojí krví potřísněný Sovětský svaz proti obrozujícím se fašistickým zemím. Systém, který měl zrušit rovnováhu sil, ji tedy obnovil v ještě zhoubnější podobě. Takové rozdělení Evropy je hrozbou pro mír. Řešením je sjednocení velmocí Evropy v univerzálním fašismu. Kolektivní bezpečnost může vzejít pouze z kolektivního ducha. Až se Británie a Francie stanou fašistickými stejně jako Německo a Itálie, vznikne skutečná Liga národních států se skutečnou kolektivní bezpečností proti jedinému nepříteli západní civilizace, kterým je sovětské Rusko. V síle svazku mohou velmoci zachovat mír a také ho zachovají.

93. Věříte rasovým teoriím německého nacistického hnutí?

Oni jsou Němci a my Angličané, proto se naše názory a metody na mnoho témat liší. V tomto ohledu máme velkou říši, která se skládá z mnoha různých ras. Oni žádnou takovou říši nemají a jejich cílem je obrozená německá rasa, geograficky sjednocená. My hluboce věříme v naši vlastní britskou rasu, která vytvořila Impérium, ale také víme, že by pro Impérium nebylo

dobré stigmatizovat zákonem ostatní rasy v něm jako méněcenné nebo vyvržené. Toto Impérium jsme vytvořili bez rasového míšení a znečištění, a to díky britskému sociálnímu cítění a rasové hrdosti. To je v dějinách jedinečný úspěch a v tomto ohledu můžeme britskému géniovi věřit do budoucna stejně jako v minulosti. Nemělo by být nutné zajistit britskou rasovou čistotu zákonem. Mělo by být pouze nutné vzděláváním a propagandou naučit Brity, jaké rasové směsi jsou špatné. Pokud Brit pochopí, že nějaký čin je pro jeho rasu špatný, nebude ho dělat. U Britů je to spíše záležitost učitele než zákonodárce, ale pokud by někdy bylo nutné přijmout zákon k zachování rasy, fašismus by ho bez váhání zavedl.

94. Jaké změny případně provedete v zákonech upravujících přistěhovalectví cizích ras do Velké Británie?

Veškeré přistěhovalectví bude zastaveno. Naším heslem je Británie pro Brity a celá Británie je potřebná pro Brity. Dále budou deportováni všichni cizinci, kteří již byli naturalizováni, pokud neprokáží, že jsou přínosnými státními příslušínky Velké Británie.

95. Jaký je postoj fašistů k Židům?

Židé musí upřednostnit zájmy Británie před zájmy Židů, jinak budou z Británie deportováni. Nejedná se o zásadu rasového nebo náboženského pronásledování. Každý dobře spravovaný národ musí trvat na tom, že jeho občané jsou povinni věrností národu, a ne soukmenovcům a souvěrcům, kteří sídlí mimo jeho hranice nebo jsou organizováni jako stát ve státě. Židé se jako celek rozhodli organizovat se jako národ v rámci národa a upřednostnit své zájmy před zájmy Velké Británie. Stejně jako všichni ostatní musí klást „Británii na první místo“, nebo Británii opustit.

96. Není to pro menšinu Židů, kteří kladou „Británii na první místo“, těžké?

Menšiny vždy trpí pochybeními většiny. Rasy jako celek trpí chybami většiny rasy, pokud je prováděna chybná politika. Takoví Židé by jistě nebyli obtěžováni, natož pronásledováni. Nemohou si však stěžovat na to, že trpí pochybeními Židů jako celku, stejně jako si příslušníci jakéhokoli jiného národa nemohou stěžovat na to, že trpí pochybeními většiny a chybami své vlády.

97. Budou tedy Židé pronásledováni nebo s nimi bude špatně zacházeno?

Není pravda tvrdit, že Židé budou v Británii pronásledováni za fašismu. Šikana nebo pronásledování jakéhokoli druhu je britské povaze cizí. Nebudeme zde držet Židy, abychom je šikanovali. Ti, kteří se provinili protibritským chováním, budou deportováni. S těmi, proti nimž žádné takové obvinění nesměřuje, bude zacházeno jako s cizinci, ale v souladu s tradičním britským zacházením s cizinci v rámci těchto břehů s nimi nebude špatně zacházeno ani nebudou obtěžováni. Na druhou stranu cizinci, kteří se neprokázali jako důstojní občané Británie, budou deportováni.

98. Budou mít právo na občanství nebo budou moci být úředníky či poslanci ve fašistickém státě?

Jak bylo uvedeno výše, Židé se v Británii záměrně udržují jako cizí komunita a své rasové zájmy staví nad národní zájmy. Jako s takovými s nimi tedy bude zacházeno a nikdo si nemůže stěžovat na zacházení, které je v souladu s jejich vlastním jednáním. Cizincům nedovolujeme, aby se stali ministerskými předsedy nebo

úředníky, ani jim neposkytujeme plná práva britského občanství, a Židům tato privilegia poskytnuta nebudou. Každý, kdo je ve službách státu za fašismu, musí být výhradně Brit.

99. Budou si deportovaní Židé moci vzít své peníze s sebou?

Budou si moci vzít vše, co si poctivě vydělali.

100. Jaké jsou povinnosti fašistických strážců na schůzích?

Na vnitřních schůzích udržovat pořádek v souladu se zákonem. Nařídí-li předsedající vykázání vytrvalého rušitele, je jejich povinností a pokynem vykázat jej s minimálním použitím síly nezbytné k zajištění jeho vykázání. Nikdo není vykázán, pokud nedělá takový hluk, že je posluchačům v jeho blízkosti znemožněno slyšet projev. Na venkovních shromážděních je podle zákona povinností policie pouze udržovat pořádek a fašisté se jich za tímto účelem neúčastní. Málokterý aspekt fašismu byl více zkreslován a málokterý byl více podložen fakty. Když byly Černé košile poprvé

organizovány, svoboda slova v Británii prakticky skončila. Ve velkých průmyslových centrech nemohl být socialismus z řečnické tribuny důrazně napadán, aniž by se shromáždění rozbilo vysoce organizovanými bandami chuligánů. Političtí vůdci mohli pořádat pouze shromáždění svých příznivců na vstupenky a „svobodu slova“ uplatňovali pouze při oslovování konvertitů. My jsme svá shromáždění otevřeli veřejnosti a chuligány jsme vyhnali. Staré bandy demokracie se spojily, aby nás odsoudily, ale při posledních volbách si mnohé z nich nechaly rozbít vlastní shromáždění a podnikly opožděné a zcela neúčinné pokusy napodobit naše metody. Černé košile holýma rukama přemohly rudé násilí vyzbrojené břitvami, noži a všemi zbraněmi, které lidská ghetta znají. Jejich těla nesou jizvy, ale svoboda slova je znovu získána.

Deset bodů fašismu

1. Vlastenectví a revoluce

Fašismus je krédem vlastenectví a revoluce. Poprvé se objevuje silné hnutí, které je na jedné straně loajální ke králi a vlasti a na druhé straně se zasazuje o dalekosáhlé a revoluční změny ve vládě, v ekonomice i v životě samotném. Dosud bylo vlastenectví spojováno s těmi, kdo si přejí zachovat věci tak, jak jsou; revoluce byla spojována s ochablým internacionalismem, který stavěl zájmy cizích zemí nad zájmy Británie. Heslem fašismu je „Británie na prvním místě“. Milujeme svou zemi, ale jsme odhodláni vybudovat zemi hodnou této lásky. Věci nemohou zůstat tak, jak jsou: musíme provést velké změny, abychom moderní Británii přizpůsobili moderní skutečnosti. Pravé vlastenectví nachází poprvé svůj výraz v revoluci fašismu.

2. Čin

První nutností dne je čin. Lidé znovu a znovu hlasovali pro akční programy. Znovu a znovu byli zrazeni stávajícími stranami a frustrováni současným systémem. Konzervativci se snažili udržet věci tak, jak

jsou, a zachovat to, čemu říkají stabilita státu. Aby se ubránili změnám, odvolávali se na loajalitu a vlastenectví. Bránit se změnám v době, kdy jsou změny nezbytné, však znamená ohrožovat stabilitu a bezpečnost státu a je opakem vlastenectví. Socialisté naproti tomu mluvili o pokroku, ale hledali ho v nekonečných diskusích upovídaných výborů. Odmítali a vysmívali se velkým nástrojům vedení a rozhodování, pomocí kterých jedině lze věci dělat a dosáhnout pokroku. Jejich řeči o pokroku tak skončily chaosem a útěkem od odpovědnosti. Fašismus spojuje pokrok s výkonnými nástroji loajality, rozhodování a dobrovolné disciplíny, pomocí nichž jedině lze věci dělat a zajistit spořádaný pokrok. Skutečné vlastenectví fašismu provede nezbytné změny pomocí zásad a metod, které přinášejí změny s řádem a účinností.

3. Fašistická organizace

Fašisté se spojují, aby sloužili své zemi v dobrovolné disciplíně, protože si uvědomují, že bez disciplíny nelze nic dělat. Černé košile, které nosí, symbolizují jejich odhodlání zachránit národ. Nebojí se vyniknout mezi svými druhy jako muži oddaní službě a obrodě své země. Nošení černé košile našimi aktivnějšími členy boří

veškeré třídní bariéry v našich řadách, neboť všichni jsou oblečeni stejně. (Nošení černé košile není povinné.) Pozdrav je uznáním bratra fašisty, který je inspirován stejným vášnivým ideálem služby vlasti. Fašismus, stejně jako každé politické vyznání, které tato země kdy poznala, je společný všem velkým zemím, ale fašismus odpovídá britské povaze více než kterékoli jiné politické vyznání. Podstatou fašismu je totiž týmová práce, síla táhnout za jeden provaz a potopit individuální zájmy ve službě národu. Tvrdíme, že to byla vůdčí vlastnost britského národa v každém velkém okamžiku našich dějin.

4. Nezaměstnanost a současná problematika

Fašismus se domnívá, že současný světový problém nezaměstnanosti spočívá v neschopnosti lidí kupovat a spotřebovávat zboží, které vyrábí průmysl. Racionalizace a vědecký rozvoj umožňují průmyslu každý den vyrábět více zboží s menším množstvím práce. Síla vyrábět se zvyšuje, ale síla spotřebovávat se nezvyšuje. Británie se navíc potýká se zvláštním problémem, protože je největší vývozní zemí na světě. Zahraniční trhy se proti nám neustále uzavírají z toho prostého důvodu, že ostatní

národy jsou samy odhodlány vyrábět die zboží, které spotřebovávají.

5. Korporátní stát

Fašismus řeší problém nezaměstnanosti a chudoby zřízením korporativního státu, který bude rozdělen na národní korporace řízené zástupci zaměstnavatelů, zaměstnanců a spotřebitelů a fungující pod fašistickou vládou. Stát se nebude pokoušet řídit průmysl jako za socialismu, místo toho bude stát stanovovat hranice, v nichž může průmysl fungovat, a těmito hranicemi bude národní blahobyt. Soukromé vlastnictví bude povoleno a podporováno za předpokladu, že tato činnost obohacuje národ i jednotlivce. Všechny zájmy, které působí proti národu, budou přísně potlačovány. Úkolem korporací bude zvyšovat mzdy a platy v celé oblasti průmyslu tak, jak věda, racionalizace a průmyslová technika zvyšují výrobní sílu. Spotřeba bude přizpůsobena výrobě a domácí trh bude zajištěn vyšší kupní silou vlastních lidí.

6. Vývozní obchod

Vývozní obchod bude podpořen korporátním systémem při sjednocování našich nákupních a prodejních dohod v zahraničí, což umožní průmyslu vystupovat jednotně a vládě poprvé podpořit náš vývozní obchod. Naším obchodním mottem bude: „Británie nakupuje od těch, kteří nakupují od Británie.“ Naše nákupy potravin a surovin převedeme jinam, pokud ti, od nichž nakupujeme, nebudou na oplátku nakupovat od nás. Těmito prostředky budeme vnucovat zboží na trhy, které jsou nyní vůči nám uzavřené, dokud nevybudujeme samostatné impérium, které nás učiní nezávislými na zahraničních trzích.

7. Fašistická říše

Snažíme se vybudovat pokud možno samostatnou Británii a zcela samostatné impérium. Usilujeme o vytvoření velkého území na zemi s mnohem vyšší civilizační úrovní, než jaká panuje jinde, které je imunní vůči chaosu bojů a úpadku. Za tímto účelem fašismus vyloučí cizí zboží. Cla jsou zbytečná, protože zdaňují spotřebitele, aniž by bránila vstupu zahraničnímu zboží, které je produktem levné otrocké práce v cizích zemích. V rámci říše můžeme vyrábět veškeré průmyslové zboží,

potraviny a suroviny, které potřebujeme. Moderní věda nám to umožňuje v hojné míře, neboť jsme přešli od ekonomiky chudoby k ekonomice hojnosti a velké národy mohou být soběstačné, jakmile jsou organizovány a vědecky chráněny před otřesy a výkyvy světového chaosu. Taková organizace pomůže zachovat mír v této zemi i ve světě, neboť hlavní příčinou válek je mezinárodní boj o trhy a suroviny, podporovaný mezinárodními financemi. Samostatné impérium bude z tohoto boje vyřazeno a riziko války se sníží. Britové nebudou znovu bojovat jinak než na obranu vlastních domovů a impéria. Fašistická hnutí nyní rychle postupují ve všech velkých dominiích a sdružují se s Britským svazem fašistů v Nové říšské unii.

8. Zemědělství: Fašistický tříletý plán

Fašismus zdůrazňuje, že je důležité oživit velký zemědělský průmysl, který byl zrazen všemi stranami. V současné době produkujeme ročně 280 000 000 liber z celkových dodávek potravin do této země a dovážíme z cizích zemí v hodnotě 220 000 000 liber a z dominií v hodnotě 140 000 000 liber. V rámci tříletého plánu fašismus téměř zdvojnásobí produkci britského

zemědělství úplným vyloučením zahraničního zboží. Můžeme zvýšit domácí produkci na 500 000 000 liber ročně, a přitom poskytnout dominiím pod fašistickou vládou lepší odbyt, než mají dnes. Ceny zemědělských produktů musí být stanoveny předem a ziskuchtivý prostředník musí být nemilosrdně potlačen. Vyšší kupní síla průmyslového dělníka za fašismu poskytne zemědělci ekonomickou cenu za jeho produkt a jeho dělníkům mzdu odpovídající životnímu minimu. Vyšší kupní síla zemědělského obyvatelstva při zvýšení zemědělské výroby nahradí naše zanikající zahraniční trhy při nákupu mnoha produktů našeho současného vývozního obchodu. Venkov bude znovu prosperovat a přispěje zdravým, energickým mužstvem k budování Velké Británie budoucnosti.

9. Cizinci a mezinárodní finance

Pouze fašismus se vypořádá s cizí hrozbou, protože pouze fašismus staví „Británii na první místo“. Za fašismu do této země nevstoupí žádný cizinec, aby bral práci Britům, a cizinci, kteří zde již jsou a zneužívají pohostinnosti tohoto národa, budou posláni zpět, odkud přišli. Fašismus se vypořádá nejen s chudými cizinci,

kteří zde hledají práci; fašismus se vypořádá také s velkými cizími finančníky z londýnské City, kteří využívají finanční moc Británie v zájmu nikoli této země, ale cizích zemí. Tito lidé jsou skutečnou cizí hrozbou, neboť svými zahraničními investicemi využívají britské peníze k financování našich konkurentů proti nám po celém světě. Úroky z půjček, které poskytli cizím zemím, se jim vracejí v podobě levného zboží, které snižuje naši životní úroveň a připravuje naše lidi o práci. Jedině fašismus se věrně vypořádá s cizí hrozbou, ať už se objeví v jakémkoliv místě.

10. Vůdcovství – Parlament – Svoboda

Fašismus je vůdcovstvím národa. Není to diktatura ve starém slova smyslu, která znamená vládu proti vůli národa. Je to diktatura v moderním smyslu tohoto slova, který znamená vládu národa s plnou mocí jednat a překonávat problémy, které je třeba řešit, má-li národ žít. Svých cílů se snažíme dosáhnout mírovými, legálními a ústavními prostředky s dobrovolným souhlasem národa vyhlášeným ve všeobecných volbách. Fašistická vláda se však ihned chopí moci jednat tím, že zajistí prvnímu fašistickému parlamentu úplnou akční moc pro vládu.

Bez pravomoci jednat a vůle jednat nelze nic podniknout. Fašistická vláda využije pravomoc, kterou jí udělí první fašistický parlament, k obnově národa. Po skončení prvního fašistického parlamentu se budou konat další volby, a to na základě profesního, nikoliv geografického volebního práva. Muži a ženy budou hlasovat v rámci svých oborů se skutečnou znalostí osob a subjektů, s nimiž jednají. Ženy, které nepracují v průmyslu, budou volit jako manželky a matky, a budou tak poprvé zastoupeny osobami kompetentními hájit velký národní zájem, který zastupují. Ženy nebudou nuceny odejít z průmyslu, ale vysoké platy jejich manželů v rámci korporativního systému jim umožní odejít do penze, pokud si to budou přát, a tím bude ukončena současná konkurence mezi muži a ženami v průmyslu.

V novém parlamentu budou zastoupeny všechny zájmy a aspekty národního života, ale každý zájem bude podřízen blahu národa jako celku. Bude tedy zvolen technický, a nikoli politický parlament, který bude vládě pomáhat při řešení problémů technické doby. Poté bude politika a personální obsazení vlády jako celku předloženo k přímému posouzení národu hlasováním. Vláda již nebude záviset na intrikách a manévrech znepřátelených stran, ale na přímo vyjádřené vůli národa.

Národ si tak zachová plnou svobodu schvalovat nebo odmítat politiku vlády, ale takto schválená a podporovaná vláda bude mít moc jednat a ukončit hospodářský chaos. Fašismus prohlašuje, že skutečnou svobodou je svoboda ekonomická, a ta nemůže nastat dříve, než skončí ekonomický chaos. Vláda nemůže ukončit hospodářský chaos bez moci jednat a tuto moc jednat může poskytnout pouze fašismus. Dobrá mzda, krátká pracovní doba, dobré bydlení, možnosti kultury a rekreace jsou skutečnou svobodou. Masy lidí jsou dnes o tuto skutečnou svobodu okrádány falešnou svobodou několika starců, kteří v současném parlamentním systému mohou mluvit věčně. Mluvení a činy nejdou dohromady a činy jsou nutností dneška. Skoncujeme s řečmi novým systémem, v němž budou všechny zdroje národa mobilizovány k akci. Černé košile fašismu svým bojem a obětí nabízejí národu nové vedení a novou cestu k národní spáse. Žádáme vás, abyste následovali toto vedení skrze ukončení třídní války, reakce a chaosu k vybudování Británie hodné naší hrdosti a naší lásky.

„Společně jsme v Británii zapálili plamen, který věky neuhasí. Chraňte tento posvátný plamen, moji bratři v černých košilích, dokud neosvítí Británii a znovu neosvítí cesty lidstva.“